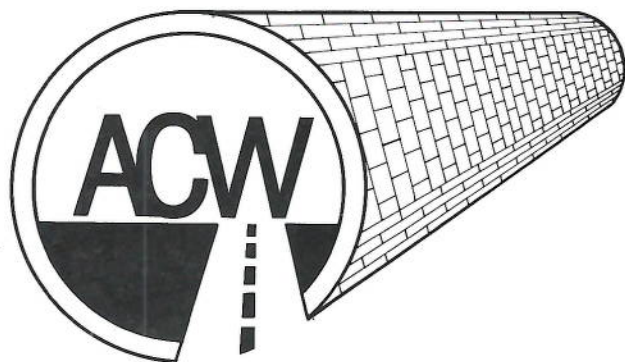

Aannemersbedrijf van

- ☆ Grondwerken
- ☆ Rioleringswerken
- ☆ Bestratingen
- ☆ Azobé bruggen
en beschoeiingen
- ☆ Betonwerken
- ☆ Asfaltwerken
- ☆ Cultuurtechnische werken
- ☆ Aanleg en onderhoud van
beplantingen

AANNEMERSBEDRIJF

A.C. WALLAARD NOORDELOOS B.V.

Laantje 12 Tel. 01838-1490 4225 PC Noordeloos

BIDO

Autobedrijf

In- en verkoop van gebruikte en nieuwe automobielen
Inruil en financiering mogelijk

Vervoer Auto-Ambulance

Grotewaard 29 — 4225 PB Noordeloos — Tel. 01838 - 1335-1625

Goed besteed geld.

door de burgemeester van Noordeloos,
M.W. Schakel

Aan het verzoek om voor deze jubileum-uitgave van onze S.V.Noordeloos een artikel te schrijven voldoe ik volgaarne.

Al was het alleen maar vanwege het feit, dat mijn persoonlijke ervaring met het Noordelose voetbal achterwaarts reikt tot een periode, die verder dan de 40 - S.V. - Noordeloos-jaren terug ligt.

Als Meerkerkse M.V.V.'ers maten wij onze voetbalkracht met Noordelose N.F.C.'ers.

Het veld lag in de buurt van garage de Groot (richting Den Dool), de boeren droegen klompen, de waterstoepen waren op zaterdagavond witgekalkt en de dominee was de vader van Daantje Wolfensberger.

De 40 jaren van de S.V.Noordeloos heb ik als burgemeester vrijwel volledig mogen mee beleven.

Het veld bij het gemaal van Noordzijde en later het fraaie sportcomplex aan de Nieuwendijk.

Die beide velden illustreren het verschil in gemeentelijke zorg voor de lokale sportbeoefening.

In die pioniersjaren moest de vereniging alles zelf doen.

Na die start heeft ook de gemeente Noordeloos zich positief ingezet voor de accommodatie: complex Nieuwendijk, sportzaal Smidseberg.

Ik vind dat goed besteed geld.

De vette jaren zijn voor de gemeenten wat voorbij, maar ik hoop van harte dat uw jubilerende vereniging zich ook in de toekomst over "haar" gemeentebestuur niet behoeft te beklagen.

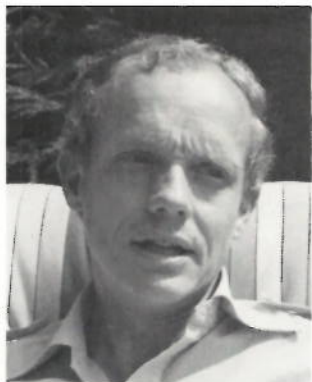
Als vooroorlogs oud-M.V.V.'er en als naoorlogs burgemeester van Noordeloos van harte proficiat.

Het in 1950 gebouwde clubhuisje. Twee kleedkamers voor de spelers en een voor de scheidsrechter. En later zelfs ook een WC, luchtgekoeld nog wel. Dit gebouwtje werd bij de verhuizing in 1970 gesloopt.

*Groot feest op die zaterdag in september 1963. Noordeloos 1 kampioen van de weede klasse.
Zittend vlnr.: Jan van Veen, Arie Diephout, Jan Bakker.
2e rij: Rudolf den Ouden, Henk van Dijk, Arie Bass.
3e rij: Arie de Jong, Huib van der Leede, Bas de Jong, Dingeman Hoeyenbos, Marius Schakel.*

De bevrijding en viering van het lichaam.

door Hans Bouma

Met onze jubilerende sportvereniging ben ik erg gelukkig, omdat ze bijdraagt tot de bevrijding en viering van het lichaam. In de westerse cultuur en ook in het westerse christendom, is het lichaam er eeuwenlang zeer bekaaid afgekomen. Het behoorde tot de wereld van het stoffelijke, het materiële en dat was een minderwaardige wereld. Eigenlijk per ongeluk was je als mens in deze wereld terechtgekomen en je hoopte er bij je dood voorgoed van verlost te worden. Je lichaam was een noodzakelijk kwaad. Helaas kon je er niet zonder. Maar eens zou je dat inferieure 'stoffelijk omhulsel' van je afschudden.

Tegenover de wereld van het stoffelijke stond de wereld van het geestelijke. Om dié wereld was het begonnen. Dáár lag je bestemming. Dáár was je in je element. Eenmaal was je uit die wereld voortgekomen en je zou er ook weer terugkeren. Het aardse leven was niet meer dan een aanloopje naar het veel hogere geestelijke leven.

Het is tragisch, dat het christendom niet krachtig heeft geprotesteerd tegen de zo negatieve waardering van het lichaam en van het materiële, het aardse in het algemeen. Bijbels gezien, had het alle reden om het lichaam en het aardse in hoge mate te respecteren. Evenals het geestelijke maakt ook het stoffelijke deel uit van de ene, door God geschapen werkelijkheid. Wie het lichamelijke en het aardse minacht, minacht de Schepper van het lichamelijke en aardse.

Typerend is, dat de mens in de bijbel 'Adam' heet. Deze naam betekent letterlijk: aardeling, zoon, dochter van de aarde. Liefdevol boetseert God de mens 'van stof uit de aardbodem'. Hoezeer het lichaam in de bijbel meetelt, blijkt wel heel sterk in het Hooglied, een reeks uiterst lichamelijke en erotische liefdesliedjes. Omdat het met deze tot en met aardse literatuur geen raad wist, heeft het traditionele christendom haar slim vergeestelijkt en aldus onschadelijk gemaakt. Tot welke merkwaardige constructies men hierbij kwam, tonen de kanttekeningen van de Statenvertaling.

Zowel buiten als binnen het christendom is de emancipatie van het lichaam nog steeds niet voltooid. Maar aan de Sportvereniging Noordeloos zal het niet liggen. Tot mijn grote vreugde werkt deze energiek mee aan de bevrijding van het lichaam uit de kluisters van het oude, dualistische vooroordeel. Onze sportvereniging geeft het lichaam de eer, die het toekomt. SVN, proficiat!

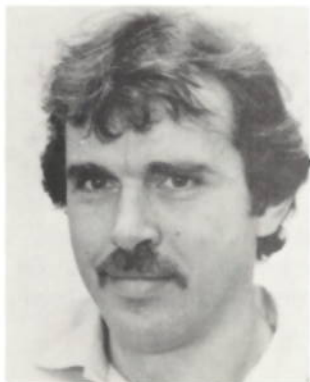

September 1968. Na jaren van vragen, zoeken en voorbereiden werd een begin gemaakt met de bouw van het clubhuis. Onder leiding van ons lid Rien van Dam werd met grote inzet gewerkt bij het storten van beton. Op de foto vlnr.: Dick de Bruijn, Jan v.d. Dool, Kees Vonk, Jan van Dam, Dik Scherpenzeel (achtergrond), Bas Verspuij, Rien van Dam en Gerrit Verheij.

Eén van de 4 doelpunten in de kampioenswedstrijd in 1963 tegen Wijk 2 (thans Noad). Bas de Jong, achter de keeper, is de maker.

Sinterklaas en Zwarte Piet zijn jaarlijks graag geziene gasten binnen onze club. Op deze foto wordt voorzitter Gerrit Advokaat aan de tand gevoeld.

Moordende concurrentie en ongeken- de openheid.

door Paul Schalkwijk

Het kenmerk van verenigingen, die jubileren is, dat er altijd zo ontzettend positief over die verenigingen wordt gedaan. Waarom eigenlijk? Zijn verenigingen, als de jubileumdatum daar is, ineens zonder zonden? Zijn er ineens slechts hoogtepunten en geen dieptepunten? Zijn ineens alle ruzies vergeten, omdat ze eigenlijk toch niets hadden te betekenen? Als door een ijzeren hand wordt iedereen in model gerukt en dient hij of zij de tronie in een grimas te vertrekken. Nou vergeet 't maar - ik doe daar niet aan mee.

Noordeloos 40 jaar, nou èn! Is het plotseling nu een aardiger club dan op haar 39ste jaar? Kom nou toch. Het is nog steeds hetzelfde blozende cluppie als 15 jaar geleden toen ondergetekende Noordeloos de eer bewees om lid te worden. Zo terugkijkend moet er bij mij toch een steekje los hebben gezeten toen ik me aanmeldde en vervolgens maar bleef plakken. Seizoen na seizoen na seizoen. Kijk, vergissen is menselijk, dus dat doe ik ook wel eens. Maar 15 jaar blijven hangen - dan moet er toch iets mankeren.

Noordeloos een leuke club? Hoezo. Nòg herinner ik me de dag, dat ik het rood-en-wit van Barendrecht inwisselde voor dat afzichtelijke groen-en-zwart. Reeds toen bekropen me zware twijfels, maar ik dacht: ach, laat maar - bijna niemand is tenslotte perfect. Nou, dat klopte dan ook. Allemachtig, wat een voetbal werd er in die Dordtse bond gespeeld. Kijk, ik was meer de Rotterdamse speeltrant gewend: spelen en laten spelen, met het accent op de T van techniek. Moet je in die Dordtse bond mee komen. Daar was het: hoe krijg ik m'n tegenstander zo snel mogelijk weer buiten het veld. Kijk, iedereen weet wat een rustig, vriendelijk persoon ik was. En natuurlijk nog ben. Maar langzamerhand kreeg ik een andere, niet-verdiende reputatie. Wat was namelijk het geval? Ik, ook nog de argeloosheid zelve, wist op een gegeven moment niet beter of schoppen moest in de Dordtse bond. Ik een knal tegen m'n poot, dan m'n tegenstander ook één. Ik een elleboog in m'n zij, dan m'n tegenstander één in z'n nek. En dat ging zo makkelijk, dat ik er nog bijna lol in begon te krijgen ook. Maar toen, die scheidsrechters hè? Altijd zagen ze het als ik wat deed, maar de vijand mocht alles. En ik maar uitleggen, dat ik in den aard helemaal niet zo ben. Dat ik een keurige voetballer was uit het Rotterdamse, die wel om zich heen moest slaan om zich staande te kunnen houden in het Dordtse. Maar ja, dat was natuurlijk praten tegen een muur. Want scheidsrechters en verstand is net zo'n unieke combinatie als toendertijd een liefdesrelatie tussen de families B. en W.

Nooit gehoord van die vermaarde oppepper in de rust van Schelluinen-Noordeloos? Stand halfweg 2-0 of 2-1, daar wil ik van af zijn. Beide ploegen naar de kleedkamer. Wat verwijten tussen het familieduo B. en het paar W.-V. Aanvankelijk niets bijzonders, maar dan worden de mouwen even opgestroopt en vallen er rake klappen. De rest van het elftal kijkt lakoniek toe. De enige die schrikt is een bestuurslid, dat even z'n hoofd om de hoek van de deur steekt. En wel zodanig dat-ie direct z'n functie neerlegt. Maar voor de spelers hoort zoiets er kennelijk bij. Ze gaan het veld weer op, spelen de sterren van de hemel en finishen, alsof het de gewoonste zaak van de wereld is, op 2-2.

Kijk, dat is Noordeloos. Een leuke club? Gaat wel, in elk geval een bijzondere. Ook zo'n verhaal apart vormen de trainers, die Noordeloos in die 15 jaar heeft gehad. Och, och daar kan ik wel een boek over schrijven. Wat ik met die vogels niet allemaal heb meegemaakt. Zijn jullie klaar, daar gaan we. Nee, dat kan ik niet maken. Ik weet het, het is leuk om nu met naam en toenaam te kunnen lezen, wie er verstand van had en wie een oen was, maar dat gaat niet. Voor ik het weet, heb ik een proces wegens smaad aan m'n broek of word ik overspoeld met attenties. Laat ik er dit van zeggen: in het algemeen konden die trainers, die mijn talent (ja, ja) op de juiste waarde schatten en mij dus een vaste plaats in het eerste elftal toebedeelden, bij mij niet zoveel kwaad doen. Al houd je natuurlijk altijd uitzonderingen, zoalsoei, daar ging ik bijna. Laat ik er dan dit van zeggen: twee trainers vallen voor mij in de categorie 'het beste', drie in de categorie 'het sympathiekst' en twee trainers in de categorie 'meest vermoeiend! Dat laatste dan in elk opzicht. De oplossingen kunnen naar de redactie van ons clubblad worden gestuurd, de goede inzenders krijgen een passende beloning. Eén voorval wil ik u niet onthouden. Omdat ik er -helaas- zelf niet ben bij geweest, moet ik afgaan op de overlevering. Het gebeurde op een door-de-weekse avond in Kerkwijk. De wedstrijd was nauwelijks begonnen of de scheidsrechter ging in de ogen van Noordeloos (en dan zal het wel waar zijn geweest) op een verschrikkelijke manier in de fout. De trainer sommeerde het elftal onmiddellijk de strijd te staken en de aftocht te blazen. Fout natuurlijk, maar wie schetst vervolgens de verbazing bij Noordeloos, toen de scheidsrechter nederig kwam vragen (en zo hoort het ook, uiteindelijk eentje met een beetje hersens) of de heren zo goed willen zijn om alsjeblieft verder te spelen. Nu, dat waren de heren en hup daar ging Kerkwijk over de knie: 0-3. Je kunt erover redetwisten, maar zulke tactische zetten van een trainer kom je niet vaak meer tegen. Overigens, ook dat is Noordeloos. Een leuke club? Mag niet klagen, het is er best uit te houden.

Zeker als bestuurslid. Ja, dat ben ik ook nog geweest, al was het dan niet voor lang. Maar dat kon ook moeilijk anders gezien de ook nu nog moordende concurrentie in de strijd om de bestuurszetels. Ik weet nog goed, dat ik heel wat heb moeten aflobbyen om die zo begeerde plaats te bemachtigen. Maar het was het wel waard. Want wanneer je eenmaal was benoemd, zat je gebeiteld. Altijd lachen, nooit problemen en maar lekker drinken en happen. Dat laatste was het gevolg van de vele rondjes, die je als bestuurslid moest geven om je te kunnen handhaven. Ik weet nog dat er één bestuurslid was, dat erop stond dat we elke vergadering een frikadel-speciaal tot ons namen. Nee, dat was een fijne tijd. Ik heb 't alleen niet erg lang kunnen volhouden vanwege die moordende concurrentie. Bovendien had ik de handicap, dat ik me, als notulist, elke bestuursvergadering lam moest schrijven. En daarin ben ik eigenlijk nooit

zo'n held geweest. Ik moest het meer hebben van m'n loopvermogen, maar daar hadden ze in het bestuur geen oog voor.

Toch kijk ik niet om in wrok. Integendeel. Was het voetbalniveau dan eigenlijk beneden m'n stand, viel er van alles op en aan te merken op de trainers en deugde dat hengelen naar een bestuurszetel in feite ook niet - wel heb ik 15 jaar lang mogen genieten van kameraadschap en een ongekende openheid. Want ook dat is Noordeloos. Een leuke club? Zeker weten!

't Is bekend, helaas. In de voetbalwereld kan het ook wel eens wat harder gaan. In het begin van de zeventiger jaren besteedde het Nieuwsblad van Gorinchem in de sportkrant aandacht aan de tuchtrechtspraak in de KNVB. Bij dit artikel van ons lid Paul Schalkwijk behoorde een passende illustratie. We kregen medewerking van het kantongerecht in Gorinchem. Tom Admiraal, thans woonachtig in Maasbree, was - en dat is duidelijk te zien - het slachtoffer. Aco Wallaard de aangeklaagde. De aanklager was scheidsrechter Raus uit Vuren. Achter de tafel rechts Gerrit Verheij, in het midden Adri Kortlever - één seizoen onze keeper - en links een kellner uit café-restaurant 't Spinnewiel in Gorinchem. (Foto Waltheer, Gorinchem).

Wijlen Hillie Advokaat, tijdens haar leven, samen met Gerrit een drijvende kracht in ons clubhuis. In onze herinnering leeft zij voort als een vrouw die altijd bereid was te helpen. We zijn haar veel dank verschuldigd.

Bij de bouw van het clubhuis werd er tot 's avonds laat gewerkt. Op deze foto Piet van Daalen en Kees Vonk.

Wijlen Arie Bassa vele jaren een van de grote motoren achter de vereniging.

In het dorps huis werd een bouwfeest gevierd om centen binnen te krijgen.

De bloemen zijn voor u.

door Henk Bovekerk

Een jubileumgeschrift van de Sportvereniging Noordeloos dient aandacht te besteden aan hen die de vereniging hebben opgericht. Vervuld met respect voor die mensen, omdat zij met een minimum aan middelen en een maximum aan inzet geslaagd zijn. Zouden we vandaag bloemen uitdelen dan zouden de oprichters van ons een fraai bouquet krijgen. Bloemen en bewondering voor mensen die in de vrijetijdswereld jaar in, jaar uit de kar van een vereniging trekken.

Met diep respect en in dierbare herinnering gedenken wij die mensen die, soms jong, te jong, aan de hunnen en aan ons zijn overleden. Vriendinnen en vrienden die een lege plaats hebben achtergelaten. Zij allen hebben op hun wijze binnen onze vereniging geleefd en gewerkt. Eén naam wil ik noemen. Dat is die van wijlen Arie Bassa, oprichter en steunpilaar van onze vereniging. In hem klopte het hart van de ware verenigingsman. Tijdens de vele jaren dat hij in ons midden woonde heeft hij veel voor het verenigingsleven gedaan. Niet alleen voor onze, maar ook voor andere clubs in ons dorp. Ik weet dat ook bij de vereniging Lekvogels in Lexmond, waar heen hij verhuisde, met dankbaarheid aan Arie Bassa wordt teruggedacht.

Bij de bloemen die ik vandaag zou willen geven zit een kaartje. Daarop staat: "Wij zijn u veel dank verschuldigd voor alles wat u in de loop der jaren voor ons hebt gedaan".

Wie krijgen er, in gedachten, nog meer bloemen?

Het gemeentebestuur van Noordeloos, bijvoorbeeld. Als uiting van dank voor de steun die we vooral de laatste twintig jaar hebben ontvangen: Een prachtig sportcomplex, een mooie sportzaal. Zeker, er zijn nog wel wensen. Die kunnen we steeds weer laten horen. Niet alles, maar wel veel werd en wordt vervuld. In de gemeenteraad is steeds een benodigde politieke meerderheid geweest om ons datgene te geven waarop een vereniging recht heeft. Uitgangspunt was daarbij -terecht- het werk dat de Sportvereniging Noordeloos doet in het belang van de gemeenschap.

Spreek ik over het gemeentebestuur dan wil ik in het bijzonder het college van B en W noemen. Dank aan u edelachtbare heren (om het eens officieel te zeggen - het klinkt zo mooi) voor alles. Voor het luisterende oor en de welwillende hand om datgene te doen wat voor ons nodig was. Nog meer in het bijzonder dank aan gemeentesecretaris Baron -een sportbestuurder in hart en nieren- met wie op elk ogenblik van de dag over de gemeentelijke zorg voor de verenigingen gesproken kan worden. Dank -en dus bloemen- voor zijn adviezen.

Dank aan een deel van het Noordelose verenigingsleven voor de prettige kontakten. De communicatie tussen de verenigingen zou beter kunnen zijn. Maar wat je moet als er niets meer te wensen over is?

Bloemen aan iedereen die in de afgelopen veertig jaren onze vereniging ter wille is geweest, die gewerkt heeft, die geadviseerd heeft, die ondersteuning heeft gegeven.

Niet alles wat we deden en doen is goed. Waar gewerkt wordt worden fouten gemaakt. 't Belangrijkste is dat er wordt gewerkt.

De zesde juli 1985. De Sportvereniging Noordeloos veertig jaar. We gaan verder! Niet vrijblijvend! Met de opdracht om er voor te zorgen dat de generaties na ons in ons dorp sport zullen kunnen blijven beoefenen. Moge het allen gegeven zijn dat dat in vrede en veiligheid kan. Als de bloemen zijn uitgedeeld en daarna zijn uitgebloeid, dan weer wacht het werk.

Een relatief kleine vereniging werkt voor de toekomst. "Samen, voor elkaar, werken legt de toekomst open". Die zin kennen velen onder ons. Hoe is dan de toekomst voor een kleine vereniging? Wie weet het? Niemand, je kunt slechts wat veronderstellingen uiten.

Er is een gouden tijd geweest, hier, daar en overal, waarin erg veel tot stand gekomen is. Anno 1985 is het de taak, en geen geringe, om alles draaiende te houden.

Me beperkend tot onze vereniging zeg ik dat we steeds alle zeilen zullen moeten bijzetten. In mankracht/vrouwkracht en financieel. Er zal een uitgebalanceerd beleid gevoerd moeten worden om de bekende eindjes aan elkaar te knopen. Als vereniging prijzen we ons gelukkig dat de zelfwerkzaamheid groot is. Denk ik aan ons sportcomplex dan is het een genoegen te weten dat daar zoveel werk door ons is verzet. We betalen weinig aan de gemeente en werken zelf hard. Die zelfwerkzaamheid zal blijven maar zullen we in een nieuwe gemeente Giessenlanden ook de beloning krijgen voor die zelfwerkzaamheid? In de vorm van de te handhaven lage pacht.

De kosten van een vereniging die in de sport actief is zijn niet gering. Sporttechnisch kader kost veel geld. Sommige van de sportbonden waarbij we zijn aangesloten zijn bepaald niet goedkoop, dikwijls met tarieven die zijn gegroeid in de gouden jaren. De rekeningen van de bonden zetten niet zelden de budgettaire positie van de clubs onder spanning. Ik weet het, die bonden moeten ook draaiende gehouden worden. We hebben ze nodig, maar als voorzitter van onze vereniging zeg ik op onze verjaardag: "Bonden, bezie hoe lasten verlicht kunnen worden ten einde de kleintjes een kans op overleven te doen behouden".

De dertiger jaren.

In het notulenboek van de Sportvereniging Noordeloos staat (her-)opgericht op 6 juli 1945. Dat houdt dus in dat de vereniging al eerder had bestaan. In de dertiger jaren heeft Noordeloos ook een voetbalvereniging NFC gehad. Uit die periode zijn twee schoolschriften met gegevens overgebleven. In het eerste schrift lezen we het begin: "Vriendschappelijke wedstrijden na de tweede vergadering gehouden op 2 november 1934". We kunnen daaruit mogelijk afleiden dat het vooroorlogse NFC in 1934 werd opgericht.

De tekst bestaat voornamelijk uit uitslagen van wedstrijden. Op 10 november 1934 speelden de junioren tegen NSV uit Nieuwland. NFC 1 ging op bezoek bij HBS in Hoornaar. De uitslagen waren resp. 1-4 en 2-2. Er werd ook gespeeld tegen de Vrolijke Bende (uit Meerkerk?), DJS uit Gorcum, Gorcumse Boys, Rohda uit Ameide, Merwede uit Gorcum, TOP Ameide, DOS Schelluinen, Schoppenaas, PVV uit Giessen-Nieuwkerk. Er werd dikwijls deelgenomen aan tournooien.

In januari en februari 1935 kon er niet gevoetbald worden vanwege de natheid van het veld. Er werd drainage aangelegd. "Waaraan verschillende leden van NFC hun welwillende medewerking hebben verleend. Een woord van dank aan die leden is hier zeker op zijn plaats", zo wordt geschreven.

"In een gehouden bestuursvergadering der GHD voetbalbond die in seizoen 1935 onder auspiciën van DVH (Dordrechtens Voetbalbond) ging spelen werd besloten twee bondswedstrijden te organiseren die gehouden werden op Tweede Paasdag op 't HBS terrein in Hoornaar. Er zou gespeeld worden tegen Sparta uit Andel.

C. v.d. Ley (doel), P. Kros (linkshalf) en A. Vuurens (rechtsback) en W. Vuurens (spil in 't B-junioren elftal) werden uitgenodigd. Doch in de daarop gehouden bestuursvergadering van NFC werd besloten geen leden aan 't Bondselftal af te staan en zelf Tweede Paasdag een groot NFC-tournooi te organiseren. Dit tournooi is mede door het prachtige voetbalweer uitstekend geslaagd. Hoewel vroeg in de morgen de regen bij stromen neerviel is het toch alles meegevallen. Want tegen negen uur was het droog en de zon wierp al spoedig haar stralen over het NFC-terrein. Het veld was keurig in orde toen de eerste wedstrijd begon".

" 's Middags zou dan de belangrijkste wedstrijd van 't tournooi plaatsvinden n.l. NFC-ARSENAL (Gorinchem). Voor deze wedstrijd bestond grote belangstelling. Reeds voor twee uur had een groot aantal bezoekers zich rond de krijtlijnen en achter de doelen geplaatst. Eerst verscheen Arsenal in roode broek en witte shirt in 't veld, daarna NFC in groene shirt en zwarte broek. Tenslotte verscheen ook de scheidsrechter die de aanvoerders resp. Wels jr en Vuurens voor den tosse bijeen floot. Na de aftrap ontwikkelde zich een snel partijtje voetbal. De Gorcumers zetten vele aanvallen op maar het backstel van NFC weet alles keurig te redden. De rust ging in met 1-0 voor Arsenal. Na de rust zijn de NFC-aanvallen zeer gevaarlijk maar de backs van de gasten zijn op hun post. De stand werd achtereenvolgens 2-0 en 2-1 voor Arsenal. Het was een spannende en faire wedstrijd".

In 1935 wordt met twee elftallen aan de competitie van de GHD meegedaan. NFC meldde twee teams aan bij L. van Harten, Dorp no.142 te Giessen-Nieuwkerk. NFC 1 moest spelen tegen HBS, Hoogblokland, PVV, DOS en MVV 3. (Van Harten werd later competitieleider van de KNVB. Hij woont nog altijd in Wijk en Aalburg. HB) Er wordt bij opgemerkt dat DOS pas tot de GHD was toegetreten. Uit de bewaard gebleven schoolschriften blijkt dat ook toen

niet alle voetballers zich konden gedragen zoals 't moest. Er wordt over wat incidenten gesproken. Twee spelers die door het bestuur werden geschorst bedankten als lid. Verwondering wordt er uitgesproken dat alle spelers van NFC na een vriendschappelijke wedstrijd een asbakje krijgen, terwijl aan de scheidsrechter een beker wordt aangeboden. Het blijkt dat enkele verenigingen voor de GHD moeten bedanken omdat ze de kosten niet kunnen betalen.

In het najaar van 1936 werd geschreven:

"Het ledental is sterk gedecimeerd. Er had goed spel geleverd kunnen worden als men actief was gebleven, getuige de gewonnen prijzen. Ballen en netten zijn zoek, tien dagen in de sneeuw gehangen. Dat gaat nu eenmaal niet".

Het tweede schoolschrift wordt besloten (met erg grote letters geschreven: "Waar is de nieuwe bal gebleven? Verloren? Weg? Oct.'36".

"Waar is de bal? Een kreet die we anno 1985 ook nog wel eens horen? Er zijn thans meer middelen om ballen aan te kopen. Dat heeft de zorg voor de ballen bij veel voetballers niet verbeterd. Op enkele losse bladen staat: Kort verslag der notulen. Er wordt geen datum genoemd. De notulen zijn kort: "De voorzitter A. Vuurens opent de vergadering die bij Kros gehouden werd. De secretaris G. Slob bracht notulen en jaarverslag uit, de penningmeester J. Hordijk gaf financieel verslag. Er was een batig saldo van ruim f 35,--. Nagezien door twee leden à decharge. Onze thuisbesprekingen en meededeelingen leverden besluiten tot uitvoeren van wedstrijden op. Hierna, na gedane rondvraag waarbij een en ander opgemerkt werd, volgde sluiting".

De geschiedenis van onze vereniging wordt hieronder geknopt belicht, met uitzondering van de eerste vijftien jaren die wat meer aandacht krijgen. De samensteller van dit blad heeft na het derde lustrum de resterende jaren zelf van nabij meegemaakt. Hij heeft die jaren, samen met anderen, helpen maken; met vallen en opstaan! Bij het eerstvolgende kroonjaar kunnen mogelijk anderen die periode uitvoeriger belichten.

Henk Bovekerk

1945-1949

Notulenboek van de Sportvereniging "N F C" Noordeloos (her)opgericht 6 juli 1945. Zo begint de geschreven geschiedenis van onze vereniging. De eerste zin heb ik al vaak gelezen en herlezen. Leest u mee? "Wanneer de Noordelose burgers op den avond van 6 juli 1945 een kijkje kunnen nemen in de lokaliteit van de O.L.S. te Noordeloos dan hadden ze daar een enthousiaste menigte jongemannen gezien, allen even druk redeneerend over de schoone voetbalsport. Ergo, de Noordelose jongekerels hadden besloten gezamenlijk de voetbalvereniging weer op te richten. Er waren 38 aanwezigen en allereerst werd overgegaan tot het kiezen van een bestuur. Na stemming waren als bestuursleden gekozen:

W. van Drenth voorzitter, A. Bassa tweede voorzitter, G. Advokaat secretaris, B. de Zwart tweede secretaris, P. Kros penningmeester en P. Bassa en W. Vuurens algemeene bestuursleden".

Het bestuur was er. Bekende namen! Gerrit Advokaat is nog altijd aan de vereniging verbonden. Ere-lid Arie Bassa, die veel voor de club heeft betekend, is ons door de dood ontvallen.

Onder leiding van het bestuur werd het eerste besluit genomen: "Allereerst werd besloten de naam te handhaven van de vroegere voetbalvereniging, zoodat met algemeene stemmen besloten werd de voetbalvereniging te noemen N . F . C . (Noordeloos 'Football Club)".

Ingeruild

Een naam die we in 1966 hebben ingeruild voor de naam Sportvereniging Noordeloos, officieus afgekort tot SVN. In dat jaar werd onze Football Club een zogenaamde omni-vereniging, omdat er een afdeling gymnastiek aan toe werd gevoegd.

Het tweede agendapunt onder leiding van voorzitter Wim van Drenth was "de kwestie terrein".

We lezen in de notulen: "Een zeer gewichtige kwestie, die voorlopig nog wel wat zorg zou baren. Het terrein waarop de vroegere vereeniging haar wedstrijden speelde was niet meer alszoodanig beschikbaar en besloten werd ijverig naar een nieuw terrein uit te zien".

We lezen in het bovenstaande over enthousiasme, over de mooie voetbalsport en over ijverig zoeken. De belangrijke pijlers bij de oprichting van een vereniging. Zou er nu anno 1985 een voetbalvereniging worden opgericht, neem van mij aan dat de oprichtingsvergadering zou besluiten om naar het gemeentebestuur te stappen met de vraag of er voor een speelklaar terrein gezorgd zou kunnen worden. De overheid moet immers inhaken op het particuliere initiatief.

Financien

Terug naar de zesde juli 1945: "Inmiddels was door de oprichters reeds gewerkt aan de financiën, een punt dat daarna aan de orde was. Er was een collecte gehouden waaraan een oude schuld van f 80,-- die door de vorige vereniging was nagelaten gedelgd kon worden daar de opbrengst der collecte f 86,04 was".

Bij het enthousiasme en de ijver voegen we een batig saldo van f 6,04. De offervaardigheid werd op de allereerste dag reeds ten doop gehouden. Die offervaardigheid is veertig jaar lang gebleven. En zij zal nog veel

langer voortbestaan. Veel leden van de Sportvereniging Noordeloos weten dat een club niet van contributie alleen kan bestaan. Wat doe je in 1945 met f 6,04? De vergadering wist dat je er niets mee kon. Daarom werd besloten om een lijstcollecte te houden. "Tevens werd besloten dat nog geen contributie zou worden betaald zolang er nog geen veld voor een terrein gevonden was".

Materiaal

Het volgende agendapunt. "Hierna werd de materiaal-balans opgemaakt. Het bleek dat van de oude vereeniging nog het volgende spelmateriaal bestond:

een lederen voetbal, goalpalen, netten en het voetbalhokje. Dit laatste was door oorlogsomstandigheden in Utrecht beland. Besloten werd dit daar te laten halen en wat op te knappen. Ook zou met vereende krachten getracht worden de voetbalvoorraad wat aan te vullen. Een artikel dat niet te koop is en waarvoor dus bijzondere moeite gedaan zouden moeten worden".

In de kas f 6,04 en in het bezit van een oude bal, doelpalen, netten en een kleedlokaaltje dat in Utrecht terecht was gekomen.

Was het meegenomen door de Canadezen? Jawel! Het houten gebouwtje was op het voormalige voetbalveld blijven staan. Op dat terrein streken in de meidagen van 1945 de Canadezen neer. Van de oorlog weet ik niets meer, maar de middag waarop de Canadezen kwamen vergeet ik nooit meer. Ik herinner me mijn angst toen zij aankwamen. Later kreeg ik chocolade, denk ik, en een klein dobbelsteentje dat ik nog altijd heb. Waarom ik het weet? Het oude voetbalveld lag tegenover de boerderij waar ik toen woonde.

Ballen

Wijlen Arie Bassa heeft me dikwijls verteld hoe moeilijk het was om aan speelballen te komen. Telkens weer wond hij zich op als hij over een nu niet meer bestaande sportzaak in Gorcum vertelde. "Ik was in de winkel geweest om te vragen of ik een bal kon kopen. De man zei dat hij er geen had". Op de motor was hij naar Gorcum gegaan. Toen hij wegging liet hij zijn handschoenen liggen. Nadat bemerkt te hebben ging hij terug. Weer in de winkel zag hij dat iemand van een andere club wel een bal kon kopen. "Onze vereniging heeft in die zaak nooit iets meer gekocht", zei hij er altijd bij. En zo is het gebleven. De Sportvereniging Noordeloos is nog altijd wel klant bij een andere Gorcumse zaak, Sportzaak De Jongh.

Leve N.F.C.!

De vergadering nadert haar einde: "Een verrassend resultaat van deze eerste bijeenkomst was dat bij het einde der vergadering reeds 40 leden ingeschreven werden, terwijl 13 donateurs konden worden geboekt. Met een enthousiast "Leve NFC" werd daarna deze eerste vergadering te 10 uur door den nieuwbakken voorzitter besloten". Op 20 juli werd opnieuw vergaderd. Vijftien dagen later dus, om de balans op te maken. "De voorzitter zegde de leden hartelijk dank voor de wijze waarop zij hadden meegewerkt naar het zoeken van een terrein. Hij deelde de blijde tijding mee dat de pogingen waren geslaagd. Er kon een terrein worden gehuurd van J. van 't Zelfde no.162 alhier en gelegen aldaar. Het terrein, een weiland, was vanzelf nog niet bespeelbaar, het moest gelijk gemaakt

Mede door zijn vele werk voor onze vereniging werd Gerrit Advokaat in 1981 onderscheiden met de eremedaille in goud verbonden aan de Orde van Oranje Nassau. Het ereteken werd hem op 29 april van dat jaar door burgemeester Schakel opgespeld.

In 1981 werden de A-junioren kampioen. Aris Uittenbogaard (rechts) - de elftal leider - wordt gefeliciteerd door de toenmalige jeugdsecretaris Kees Terlouw. Kees werd in oktober 1984 door een verkeersongeval uit het midden van zijn gezin, zijn familie en onze vereniging weggerukt.

Als vereniging zijn we erg trots op ons clubblad, dat thans al aan zijn achttiende jaargang bezit is. Deze foto is in 1967 of 1968 gemaakt. De redactie bestond toen uit: vlnr.: Henk Bovekerk, Sjaak Wallaard, Maaïke van Veen, Hans de Jong, Mari Vonk, Leo van Schaik en Arie de Jong. Van dit team is alleen Arie de Jong nog bij de clubbladwerkzaamheden betrokken. Hij zorgt voor het drukwerk.

worden door middel van het dempen of het gelijkmaken van groote geulen, die nog in het weiland waren, terwijl het geheel nog gelijk- en in orde gemaakt moest worden. Besloten werd dat dit zoo spoedig mogelijk door de leden zou worden gedaan.

Hierna werd vastgesteld dat het terrein op 25 augustus 1945 geopend zou worden en dat Lexmond (Lekvogels HB) zou worden aangevraagd en uitgenoodigd de eerste openingswedstrijd tegen de Noordelose VV te willen komen spelen in een vriendschappelijke wedstrijd.

Tevens werd besloten de muziekvereniging Volharding alhier te verzoeken de openingswedstrijd met muziek te willen opluisteren".

Raambiljet

In de bestuurskamer van ons clubhuis hangt nog altijd een ingelijst raambiljet van die wedstrijd. Door veertig jaren daglicht is de inkt wat verbleekt. Er wordt getracht het exemplaar een restauratiebeurt te geven. Met voetbalvereniging Lekvogels onderhoudt onze vereniging nog altijd goede kontakten. Op 12 juni 1985 bestond Lekvogels veertig jaar.

De voorzitter vertelde verder: "De vereniging heeft zich inmiddels opgegeven aan de Nederlandsche Voetbalbond afdeling Dordrecht voor aansluiting daarbij, opdat na de openingswedstrijd door NFC ook aan competitiewedstrijden zou kunnen deelgenomen worden.

De voorzitter zei dat de lijstcollecte, die nog niet was afgewerkt al reeds f 400,-- had opgebracht, voorwaar een mooi resultaat.

Een bijzonder woord van dank en waardering werd door den voorzitter gericht tot den heer P. Bassa die in de korte spanne tijds dat de vereniging bestond deze reeds zulke uitstekende diensten had bewezen. Niet alleen bij het opsporen van een terrein heeft Bassa als eerste paraat gestaan, maar ook heeft hij in samenwerking met enkele andere leden ervoor gezorgd dat het voetbalhokje naar "huis" is gekomen, terwijl zijn roem ten top stijgt als de voorzitter vertelt dat Bassa tezamen met het lid Bertus Duijm, die Bassa met de Engelse taal terzijde stond in Utrecht met de Canadese strijdkrachten is gaan onderhandelen met het resultaat dat de vereniging een prima nieuwe voetbal van de Canadezen ten geschenke kreeg. Kortom, de heer Bassa kon toen reeds als de ijverigste NFC'er beschouwd worden. Algemeen werd verondersteld dat hij ook als speler wel niet tot de luie NFC'ers zou behoren.

Lichtpalen

Ten slotte werd nog besloten een schrijven te richten aan het Gemeentelijk Electriciteitsbedrijf te Dordrecht waarin zou worden gevraagd of de lichtpalen, welke op het toekomstige terrein staan zoo spoedig mogelijk verwijderd konden worden".

Enthousiasme, ijver, f 6,04, een lijstcollecte, oude spelmaterialen, een teruggehaald clublokaaltje en een nieuwe bal ten geschenke. Lees je het bovenstaande dan bekruip je wel de wens dat die inzet er vandaag de dag nog zou zijn. Juli 1945, enkele maanden na afloop van de oorlog, eensgezindheid, bijna iedereen, ongeacht de 'richting', meldt zich aan als lid.

In veertig jaar vrijheid krijgen tegenstellingen de kans om te groeien, intern binnen de gelederen van een club, maar ook er buiten. De balans, op te maken op 6 juli 1985, vermeldt een fors positief resultaat, omdat velen in ons dorp verenigd zijn in de sportgemeenschap van SVN. Het is al opgemerkt, met een grote portie zelfwerkzaamheid. De inzet is niet minder geworden, maar het aantal zaken waaraan de mensen hun aandacht moeten besteden is verveelvoudigd.

"Het sportveld is gereedgekomen. Er is aan gewerkt door mensen die vanwege hun gedrag in de oorlogsjaren na vijf mei gevangen werden genomen. Zij waren gedetineerd in Gorinchem en kwamen dagelijks naar Noordeloos om te werken. De gevangenen mochten niet worden betaald. De marechaussee stelde met betrekking daartoe een onderzoek in.

Opsporingsambtenaar Hendrik Nieuwenhuizen (wijlen de heer Nieuwenhuizen die tot zijn dood gewoond heeft aan de Nieuwendijk bij het sportveld) van de marechaussee stelde namens het Hoofd de Politieken Opsporingsdienst te Gorinchem een onderzoek in. Hij hoorde als getuige Pieter Jacobus Bassa oud 21 jaar, van beroep lasscher, wonende Klooster 76 te Noordeloos. Getuige Bassa verklaarde onder andere: "Gedurende ongeveer zeven weken zijn er op het voetbalveld te Noordeloos werkzaamheden verricht door gedetineerden uit het gevangenkamp Hollandia te Gorinchem (het nog bestaande gebouwencomplex van de voormalige suikerfabriek aan de Arkelsedijk HB). De eerste vier weken behoefde voor de door de gevangenen verrichte arbeid geen loon of vergoeding te worden betaald. Daar er echter verschillende boeren waren, die van deze gelegenheid gebruik maakten en arbeiders gingen ontslaan om er gevangenen voor in de plaats te nemen, aangezien die niet betaald behoeften te worden werd er bepaald dat voor de door gevangenen verrichte arbeid f 0,55 per uur moest worden betaald. Indien men gevangenen wenschte te hebben om arbeid te verrichten moest men zich tot het arbeidsbureau in Gorinchem richten. Ik heb mij daartoe toen ook op voornoemd arbeidsbureau vervoegd, waar mij door een aldaar werkzaam zijnde ambtenaar 16 man per dag werd toegewezen. Voor de door deze gevangenen verrichte arbeid moest door de voetbalvereniging te Noordeloos volgens mededeeling van den ambtenaar op het arbeidsbureau f 0,55 per uur per gevangene worden betaald. Ik heb dezen ambtenaar medegedeeld dat dit bedrag voor onze vereniging wel veel was maar dat wij bereid waren dit te betalen. Vervolgens deelde mij voornoemde ambtenaar mee dat ik dit loon aan de POD moest betalen".

Sigaretten

In de verklaring die Bassa aflegde staat verder dat hij de mededeeling van betaling aan de heer Phielix, die het werk aan gevangenen verdeelde, had doorgegeven. Genoemde Phielix zou gezegd hebben dat dat voor de vereniging veel te duur zou worden. Bassa vervolgt: "Phielix zei dat we niet behoeften te betalen. Phielix riep de heer Schaap bij zich sprak met hem en vervolgens zei hij weer dat er niet betaald behoefde te worden. Verder zei hij dat ik er maar eens wat sigaretten voor moest geven en dat het dan wel in orde kwam. Ik ging meestal zelf de gevangenen aan het kamp afhalen. Om de twee of drie dagen gaf ik een paar pakjes sigaretten aan Phielix. Was ik een paar dagen niet aanwezig dan kwamen er geen gevangenen werken. Dit kan door verscheidene gevangenen worden bevestigd. In totaal heb ik ongeveer voor f 700,-- (zegge zevenhonderd gulden) aan sigaretten aan Phielix moeten afdragen, waaronder ook wel eens een paar pakjes aan Kraaiveld en De Boef. Ik was tevens verantwoordelijk dat er geen gevangenen van het voetbalveld in Noordeloos zouden wegllopen. Ik heb hier zelfs een keer een borgstelling van f 500,-- moeten geven. In opdracht van den heer Kamerbeek moest ik deze borgstelling teekenen. Ik heb deze f 500,-- echter nooit behoeven af te dragen".

Het verhoor gaat nog even verder. Bassa vertelt dat hij, toen het werk in Noordeloos gereed was bij Kamerbeek werd ontboden. "Hij sloeg met de vuist op tafel en zei: Ik zal die rekeningen eens laten nazien of ik deze inderdaad had betaald. Uit die woorden maakte ik des te meer op dat er, ondanks de mededeeling van Phielix inderdaad voor die werkzaamheden op het voetbalveld moest worden betaald. De heer C. van Drent, die momenteel zich in militairen dienst in Engeland bevindt was van dit onderhoud ge-

Juli 1970. Op de eerste zaterdag van die maand speelden de Noordeloos-veteranen tegen Lekvogels ter gelegenheid van de opening van het sportcomplex. Zittend vlnr. G. Bovekerk, J. de Jong, P. Nissler, F. van Muijlwijk, M. Trappenburg, G. Maasland. Staande vlnr. H. van Drenth, B. Duym, A. Bassa, W. Vuurens, A. Wallaard en P. Bassa.

Supporters tijdens de kampioenswedstrijd in 1963: Piet v.d. Heuvel en Jan Kros.

November 1969. De vereniging dankt de mensen die het clubhuis hebben gebouwd. Ron den Ouden duikt in een melkbus. Hij haalt er een cadeautje uit voor Gerrit Advokaat. Het is een gouden horloge als dank voor de onmetelijke hoeveelheid werk die hij voor het tot stand komen van het gebouw heeft verzet.

tuige en zal dit eventueel kunnen bevestigen. De heer Kamerbeek had mij bij hem ontboden omdat ik volgens hem geld van een gevangene aangenomen zou hebben".

Bovenstaande verklaring is getekend door P.J. Bassa. Om een beeld te geven van de eerste maanden van de vereniging hebben we bovenstaande getuigenverklaring uitvoerig aangehaald.

Opening

Het voetbalveld was inmiddels gereed. Uit het jaarverslag blijkt dat de opening niet op 25 augustus maar op 1 september is geweest. We lezen mee: "Omstreeks zes uur marcheerde het muziekcorps Volharding het terrein op waar te 6.30 uur de openingswedstrijd een aanvang zou nemen. Uitgenodigd was de vereniging Lekvogels, die gaarne bereid was aan deze uitnodiging te voldoen. Het terrein zag er feestelijk uit. Vlaggen wapperden vrolijk, de consumptie werd reeds verzorgd en vele toeschouwers (het aantal werd geschat op 1000) liepen in afwachting het veld op en neer. Aller aandacht was gespannen toen den heer W. van Drenth, voorzitter, zijn openingsrede uitsprak, waarbij hij hoopte dat deze wedstrijd de eerste zou zijn van een reeks, sportief en steeds beter gespeelde wedstrijden en dat de voetbalsport in Noordeloos zou mogen opbloeien en welvaren. Na een luid applaus van de aanwezigen stelden beide elftallen zich op en toen het fluitsignaal klonk, het eerste na vele jaren, toen was het voor allen zeker dat Noordeloos weer een voetbalvereniging bezat. De bal werd afgetrapt door A. Bassa. Het werd een aardige wedstrijd waarin beide clubs elkander weinig toegaven. De uitslag was 1-1. Doch na het nemen van strafschoppen werd NFC winnaar. Aan de winnaars werd een fruitmand aangeboden, welke beschikbaar was gesteld door P. Horden. Over het algemeen kan gezegd worden dat deze openingswedstrijd alleszins is geslaagd. En thans na bijna een jaar, nu we in vele dingen voornamelijk wat het spel betreft zijn vooruitgegaan, kunnen we nog met tevreden blik terugzien op dezen onvergetelijken dag in het leven van onze voetbalclub".

Genieten

Wie met een vereniging is vergroeid zal met volle teugen genieten van haar historie. Wie wat verder van haar af staat zal hopelijk sympathie en waardering hebben voor de mensen die in 1945 het voortouw namen. Wat zij zijn begonnen bestaat nog. Nu, in 1985 is het onze taak dat werk in stand te houden.

Tot de zomer van 1970 heeft onze vereniging gespeeld op het terrein aan de Nieuwendijk. Duizend toeschouwers omzoomden toen het terrein. Ik denk, dat dat daarna nooit meer is vertoond. En Volharding -na een aantal jaren van zwijgzaamheid- speelde. Van wijlen Arie Bassa weet ik dat het toen niet zo best ging. Mij is verteld dat op zeker ogenblik een deel van de muzikanten een ander vaderlands lied (Wien Neerlands bloed, meen ik) speelde, terwijl de rest het volkslied ten gehore bracht. Vaststaat dat het de vreugde niet kon drukken. Er waren weer sportieve activiteiten in Noordeloos van belang voor de lichamelijke gezondheid.

En wat dat aantal toeschouwers betreft. Ik denk dat er één keer meer mensen in Noordeloos zijn geweest. En wel in augustus 1970 tijdens de wedstrijd Kozakken Boys (versterkt met oud spelers uit het betaalde voetbal zoals Janny Schilder en Tinus Bosselaar) tegen Volendam. Een geweldige happening op die zaterdagmiddag. Er waren ruim drieduizend mensen. De auto's stonden tot bijna aan het dorp geparkeerd.

Competitie

Terug naar het jaarverslag: "Half september 1945 werd onze club reeds ingeschreven bij de zaterdagmiddagcompetitie van de KNVB, rayon Gorcum en Omstreken. Omstreeks half december kwam er een voorstel binnen van de vereniging Hoornaar om te komen tot een fusie tussen beide verenigingen. Naar aanleiding hiervan werd een vergadering gehouden waarbij ook de heren D. Baron en A. de Vries, bestuursleden der vereeniging Hoornaar aanwezig waren. Na een langdurige discussie werd het fusievoorstel met achttien stemmen tegen en zes stemmen voor van de hand gewezen".

Zoals bekend is ging Hoornaar in 1946 wel een fusie aan met de voetbalvereniging in Hoogblokland. Onder de naam Stedoco groeide er in Hoornaar een gezonde vereniging, die nog altijd geleid wordt door de heer Baron. De vereniging NFC heeft haar bestaansrecht bewezen. Tegen de achtergrond van die conclusie kan worden gesteld dat het goed is dat dat besluit toen zo is uitgevallen. Evenwel het huidige SVN is klein en zal ook nooit groot worden, omdat het dorp Noordeloos nu eenmaal nooit -voorzover wij dat kunnen bezien- tot een groot dorp zal uitgroeien. Dat betekent dat we gezamenlijk -van harte overigens- voor de middelen moeten zorgen en dat we zonder al te veel tegenwind kunnen optrekken in de richting van het gouden feest.

Een actieve club. Ik stelde het al vast. Op 22 en 23 februari voerde een aantal leden het toneelstuk "Als ma aan de touwtjes trekt" op.

En er was iets dat de toeschouwers aangenaam trof: "Als verrassing werd vóór het toneelspel door het juniorenelftal onder leiding van Cor Spruijt het NFC-lied gezongen, hetgeen aan het einde van de avond op verzoek werd herhaald". Het toneelstuk werd ingestudeerd onder leiding van meester Scheer, hoofd van de openbare lagere school. Meester Scheer overleed in 1947.

SVN-lied

De naam Cor Spruijt komt in de begingeschiedenis van onze club een aantal keren voor. Zij maakte deel uit van het bestuur. Cor Spruijt was toendertijd de verloofde van Barend de Zwart. Zij werkte op het plaatselijke kantoor, dat zich bezig hield met allerhande agrarische zaken. Een overheids -of een semi- overheidsinstelling. De plaatselijke bureauhouder, de heer J. van Dieren uit Lexmond, was met zijn personeel gevestigd in het pand van de firma H. de Jong. Nu is dat de winkel. In de jaren vóór het bureau er in was werd de ruimte gebruikt als raadhuis. Toen de bureauhouder naar Gorcum vertrok werden er in het zaaltje vergaderingen gehouden. Cor Spruijt is later uit Noordeloos vertrokken. Zij woont in Oosterbeek en heet nu mevrouw Barink-Spruijt.

O ja, dat NFC-lied. Het bestaat nog steeds al hebben we het nu tot SVN-lied gedoopt. Het wordt nog steeds gezongen, dikwijls niet mooi maar wel oerhard. Elders in deze jubileumuitgave staat de tekst vermeld. En reken maar dat het in de zomer van 1985 weer menigmaal is gezongen.

Op 26 april 1946 tekende NFC voor een belangrijk initiatief: "Op die dag werd de sportvereniging EDOS (Een door onze sport) opgericht. Een Pinkstertournooi werd georganiseerd en gehouden op Tweede Pinksterdag 10 juni 1946. Des morgens om half negen startte EDOS en na een flinke wandeling kwamen de EDOSSERS om 11 uur op het voetbalterrein aan. Te elf uur werd de bal afgetrapt door den heer Scheer".

Burgemeester Schakel sinds januari 1946 in functie reikte de prijzen uit. Het was niet zijn eerste bezoek aan de vereniging. Op zaterdag 23 februari was hij de gast van de vereniging tijdens de opvoering van het toneelstuk.

Tijdens die prijsuitreiking kreeg meester Scheer een bouquet bloemen "als blijk van dank voor hetgeen hij voor NFC heeft verricht".

11 juli 1970. Een dag om nooit te vergeten. Sportpark 'De Noordeloos' was officieel geopend. Burgemeester Schakel onthulde het naambord.

De commissaris der Koningin, mr. M. Vrolijk bezocht op 1 maart 1976 ons clubhuis tijdens een werkbezoek aan Noordeloos. Op de foto geeft Gerrit Advokaat uitleg over de gewenste uitbreiding van ons clubhuis. Links Ton Admiraal en rechts burgemeester Schakel.

Augustus 1970. De festiviteiten werden afgesloten met de wedstrijd Kozakken Boys-Volendam (betaald). Nooit meer was het zo druk op ons sport-complex.

De zilveren beker die voor de eerste prijs gold, gewonnen door NFC, was beschikbaargesteld door de Heerlijkheid Noordeloos, eigenaresse van het sportveld.

Het jaarverslag is ondertekend door secretaris H. Trappenburg, laatst gewoond hebbende en overleden in Meerkerk.

Korfbal

Voortvarende Noordelozers. We lazen het al dat door NFC-initiatief EDOS werd opgericht. Eerder al, in de vergadering van 16 oktober 1945, gingen er stemmen op om een korfbalvereniging te stichten. De vergadering was het er helemaal mee eens. Het is bij een initiatief gebleven.

In die vergadering bleek ook dat 't niet zo makkelijk was om voetballen te kopen. De leden P. de Groot en W. Vuurens kregen van de vergadering toestemming om, als ze daartoe in de gelegenheid zijn, ballen te kopen. Ze mogen echter niet meer dan f 30,-- kosten.

Het NFC-lied is al een keer de revue gepasseerd. In die oktobervergadering werd het voor de eerste keer gezongen. "Al spoedig konden velen het uit volle borst meezingen", zo staat vermeld. Nu, anno 1985 nog!

De financiële positie van de club was redelijk. De eindstand van de lijstcollecte was f 416,85. Bij de opening van het terrein leverde "de melkbuscollecte" f 215,16 op. We collecteren nog wel met een melkbus; sinds 1970 hebben we er een in de clubkleuren. De entree-gelden brachten f 160,70 op. Een toprecette!

Dat eerste jaar leverde een batig saldo op. Daar was iedereen erg tevreden mee. Zo blijkt uit de notulen van 2 augustus 1946, de dag waarop ik vijf jaar werd.

Dat bedrag was op geen stukken na voldoende om het terrein van drainage te voorzien. "'t Is hard nodig, maar er is geen geld", zo concludeerde het bestuur.

Het jaarverslag over 1946-1947 begint met de volgende zin: "Bijna onmiddellijk na het afsluiten van het eerste jaarverslag deed zich tijdens de competitiewedstrijd Noordeloos 1-Veen 1 een onaangenaam incident voor, hetwelk leidde tot schorsing van een onzer leden".

Deze passage is daarna met een andere kleur inkt doorgehaald. Waarom dat is gebeurd vermelden de notulen van de vergadering waarin het verslag werd behandeld niet. In de notulen van 28 juli 1947 staat slechts: "In het jaarverslag van de secretaris werd in korte woorden omschreven wat in het voorbije jaar geschiedde".

Wat die drainage betreft nog meer: De toneelavonden op 15 en 16 november brengen door middel van de verloting goed geld op. "Toen de guldens, kwartjes, dubbeltjes en centen waren geteld bleek dat onze vereniging een hele stap nader was gekomen tot het veel geld vragende draineringsplan. Er was nog niet genoeg. In het voorjaar werd nog een uitvoering gegeven. De besprekingen omtrent de drainering konden nu echter wel een aanvang nemen. Na bijna eindeloos praten en debatteren (vergaderingen welke pas na middernacht werden gesloten) was het plan gereed. Tekeningen en bestek werden opgemaakt en toen kon men overgaan tot de aanbesteding. Voor de aanbesteding was één inschrijver, G.J. van Veen, aan wie het werk werd gegund".

Op 15 mei 1947 werd een wedstrijd gespeeld tussen het Hoogeind en het Laageind. Zie hier de voorloper van de jaarlijkse wedstrijd op Koninginnedag tussen beide dorpsdelen. De collecte (met de melkbus) wordt gehouden ten bate van het bejaardenwerk in ons dorp.

Een opmerking met een ondertoon van spijt in het jaarverslag: Het is jammer dat reeds twee onzer junioren wegens ruw spel het veld werden uitgezonden. Als gevolg daarvan werden zij door de DVB geschorst.

Overleden

"Den 30-ste juni 1947 trof onze vereniging een zware slag. Namelijk onze voorzitter de heer M. Scheer kwam te overlijden. Wat hij voor onze vereniging heeft gedaan kunnen we en mogen we nooit vergeten. Zijn nagedachtenis moet ons steeds inspireren om voort te gaan op de weg die hij ons heeft gewezen".

Bovenstaande is het eerste in memoriam dat onze vereniging moest schrijven. Leven en dood staan naast elkaar. In de veertig jaren die achter ons liggen zijn vele dierbaren ons door ziekte of ongelukken ontvallen. Dikwijls schoten woorden te kort om ons verdriet tot uitdrukking te brengen. Persoonlijk heb ik het in dat soort situaties steeds als groot voorrecht ervaren lid te zijn van een grote gemeenschap waarin je met elkaar over je verdriet kunt praten.

We volgen het jaarverslag: "Een bijzonder woord van lof verdient nog onze trouwste supporter den heer A. Duym, die helemaal per fiets naar Andel ging om de jongens te zien spelen".

Ik neem aan dat hier bedoeld wordt wijlen Adr. Duym.

Het jaarverslag wordt door secretaris H. Trappenburg besloten met: "Ik spreek de hoop uit dat de naam NFC een hechte band mag worden, die ons allen verenigt in ons ene doel een gezonde sportvereniging te bereiken".

Een actief sportwereldje in Noordeloos. Op 30 augustus 1947 was er op het sportveld een gymnastiekdemonstratie waaraan werd deelgenomen door EDOS, SVM Meerkkerk en ASVA uit Ameide.

Warm

De ledenvergadering op 28 juli 1948 werd matig bezocht.

"Door de geweldige warmte was de opkomst zeer gering", zo schrijft de notulist. Er waren zeventien leden. De bijeenkomst was in café Kros. Een reden temeer zouden we nu zeggen om naar de vergadering te gaan. Vergaderen met een koel glas bier binnen handbereik moet toch een feest zijn. Waarschuwend woorden van de voorzitter: Sommige spelers zijn bijna altijd te laat voor de wedstrijd aanwezig, anderen blijven weg zonder bericht van verhindering te sturen.

Het regelmatig betalen van de contributie wordt ook aanbevolen.

Uit het bovenstaande blijkt dat sommige zaken in alle tijden voorkomen. Overigens ten onzent wordt de contributie door de meesten op tijd of zelfs vooruit betaald.

De vergadering neemt het voorstel aan om het bestuur uit te breiden en wel met twee leden uit Goudriaan. Na enige stemmingen worden C. Kooijman en G.A. Verspuij gekozen.

NFC doet uiteraard ook mee aan de activiteiten in het dorp. In 1948 wordt met een wagen deelgenomen aan de optocht. "De wagen welke een voetbalveld voorstelde was mooi versierd en met een elftal van de allerkleinste junioren bezet.

Elke winter werden er een of twee toneelstukken ingestudeerd. Er volgden zelfs opvoeringen in Asperen en Giessen-Nieuwkerk. Het leverde geld op voor de clubkas. In Giessen-Nieuwkerk extra hilariteit toen een van de spelers met een luid gekraak tijdens het stuk door zijn stoel zakte.

Sportief

De sportieve prestaties van de NFC-teams waren niet opvallend. Er werd gewonnen, gelijkgespeeld en verloren. Een reeks die zich de gehele geschiedenis heeft voortgezet zonder veel uitschieters naar boven.

Oktober 1976. De afdeling gymnastiek bestaat 10 jaar. De wethouders De Gier en Vonk van Goudriaan en Uittenbogaard en Trappenburg van Noordeloos waren op de receptie.

Juli 1979. Noordeloos deed mee aan het touwtrekken bij de manege in Over-slingeland. Wim v.d. Berg en Kees Vonk gaan te water. Voetballen doet Noordeloos toch beter.

De vereniging prijst zich gelukkig al jaren een afdeling damesvoetbal te hebben. De dames vormen een hechte groep binnen de club. Rechts op de foto staat Sophia Zwijnenburg, die ons in 1981 door een noodlottig ongeluk is ontvallen.

Wanneer je altijd in het eigen dorp bezig bent moet het leuk zijn ook eens op reis te gaan. In februari 1949 wordt besloten om een reis naar Amsterdam en omgeving te organiseren, Arie Bassa wordt tot penningmeester van het reiscomité benoemd. Op 17 augustus zou het zo ver zijn. En dat was Arie Bassa wel toevertrouwd. Er zou nog menige gezellige reis worden gemaakt. Later kon ik ook mee. Op een van de reizen was De Olifant in Breukelen de laatste halte alvorens we naar huis reden. En altijd vóór de zondag thuis! Daar kreeg ik toen een bijnaam opgelegd die ik enkele jaren heb gedragen. Met het verdwijnen van de strip over Dombo in het damesblad Margriet kon ook ik die bijnaam inleveren.

In 1949 werd trainer Aanen aan de kant gezet. De animo om te trainen was gering. De kosten hoog. Met achttien tegen twee stemmen en drie ongeldig werd van de trainer afscheid genomen. Welk een democratie toen. Gelukkig wordt dit soort zaken al jaren door het bestuur behandeld.

W. Trappenburg en G. Vonk gingen deelnemen aan de centrale training van de KNVB afdeling Dordrecht.

In 1949 werd besproken of er voor uitwedstrijden bijvoorbeeld gezamenlijk gereisd zou worden met Stedoco en andere verenigingen. Het besluit was dat zoveel mogelijk op eigen gelegenheid gereisd zou worden. Dat met het oog op de supporters.

Vroeger was het een groot probleem om naar de uitwedstrijden te gaan. Veel wedstrijden werden zaterdagavond om zes uur pas gespeeld. Niet zelden stapten de voetballers op de fiets om te gaan voetballen bijvoorbeeld in het Land van Heusden en Altena. Eerst in Gorcum overvaren en dan verder. 's Avonds pas laat thuis natuurlijk. Gezellig zal het toen zeker zijn geweest. Reken maar. De voetballers hadden er wel wat voor over. Later werden er auto's gehuurd. Dat was al een hele verbetering. Velen zullen nooit de dag vergeten dat er een huurauto verongelukte. Gelukkig geen persoonlijke ongelukken, maar wel grote materiële schade die door de club betaald moest worden. Zo'n dertig jaar geleden was f 1500,— een kapitaal voor een arm clubje.

In 1949 wordt gedacht aan de bouw van een nieuw clubgebouwtje. Piet Bassa stelt voor om er renteloze aandelen voor uit te geven. Freek van Muijlwijk herhaalt zijn voorstel om een bazar te organiseren. Zijn voorstel wordt aanvaard. Op voorstel van Piet Bassa zal op het terrein een stoep gemaakt worden aan de slootkant. De spelers zullen zich dan gemakkelijker na de wedstrijd kunnen wassen. Dat was ook wel nodig. De voetballers deelden immers het terrein met de schapen. Kort voor de wedstrijd werden ze van het veld gejaagd. Wat zij een week lang hadden achtergelaten namen ze nimmer mee.

De vergadering besloot ook tot het aanbrengen van een waterplaats. In algemeen beschaafd Noordeloos een pisbak genoemd. Een dorp dat een Pishoek heeft mag ook over een pisbak spreken.

In onze ogen-anno 1985- zijn het weinig belangrijke feiten, maar in 1949 werd melding gemaakt van de aankoop van een stel doelnetten. En achter de doelen werden planken gemaakt. Dan kon de bal weer zo lekker uit het doel terugkaatsen. Aan menig scheidsrechter ontging dan dat de bal had gezeten. Boze gezichten bij de scorende partij en zwijgzaamheid bij de verdedigers. Zo gaat dat in het leven. Op hoog bevel zijn later die planken verdwenen.

Bazar

Er wordt een bazarcomité gevormd. Zitting hebben: Freek van Muijlwijk, Gijs Vonk, Joop Hoeijenbos, Wim (of Marius Trappenburg, de voorletter is niet goed te lezen HB), Kees Klein, Piet Bassa, Gerrit Advokaat en Arie Bassa.

Een Noordeloos' elftal omstreeks 1947, 1948.

Op de foto zittend vlnr. eerste rij: Jan de Jong, Aart Slob Gzn., Hannes Vurens;

tweede rij: Arie de Jong, Herman van Drenth en Piet Nissler.

Staande: Kees Klein, Gijs v.d. Berg, Gerrit Advokaat, Piet Kros en Marius Trappenburg.

Deze foto is een jaar of achttien oud. Een veteranenteam (en wat jongere spelers) speelde een wedstrijd tegen CVV in Rotterdam. Van de vereniging CVV kwam Arie Diephout, die jarenlang met allure het doel van Noordeloos heeft verdedigd.

Later verhuisde hij naar Schelluinen. Zijn zoon Arie jr. is daar eveneens keeper. Op de foto vlnr. Rudolf den Ouden, Piet Nissler, Arie Diephout, Kees Hakkesteegt, Arie Wallaard. Staande: Freek van Muijlwijk, Gerrit Blokland, Piet Bassa, Arie Bassa, Dik Renes en Marius Trappenburg. Vijf mensen op deze foto leven niet meer t.w. Rudolf den Ouden, Piet Nissler, Gerrit Blokland, Arie Bassa en Dik Renes.

Na afloop van de wedstrijd at het gezelschap een hapje in het toenmalige restaurant Van Kekum in Gorinchem. Befaamd van toen is het dessert, het toetje: Sommigen vroegen en kregen beschuit met melk.

Januari 1979. De opening van de Smidseberg, de fraaie sportzaal die een geweldige aanwinst voor ons dorp is. Met de komst van de zaal werd onze afdeling zaalsport een feit. Op de foto burgemeester Schakel en het echtpaar D. Trappenburg-Schep. De sportzaal staat zo ongeveer op de plaats waar vroeger 'De berg van Dik de Smid' een boerderij stond. Van daar die naam Smidseberg.

De bazar werd gehouden in augustus. Op vijf dagen binnen een week. De opbrengst is niet vermeld. Wel weten we dat er van een succes sprake was. Er was geld binnen om een nieuw kleedlokaal te bouwen.

1950-1954.

Op 17 april 1950 werd begonnen met de bouw van het clubhuisje. De voorbereidingen hadden zoveel tijd gekost dat er niet in het najaar van 1949 gestart kon worden.

De secretaris rept van de grote zelfwerkzaamheid van de leden. Hij roemt de mensen "die bijna elke vrije dag en vrije avond hebben opgeofferd om aan het kleedlokaal te werken. Aan deze mensen die belangeloos hun tijd beschikbaar stelden is de vereniging grote dank verschuldigd".

In de ledenvergadering van 25 juli 1950 wordt besloten dat leden die hun militaire dienstplicht vervullen verlaging van contributie krijgen. Twee leden waren er tegen.

In 1950 problemen met de sportieve prestaties. Noordeloos 1 eindigt samen met Andel (tegenwoordig Sparta'30) op de laatste plaats. Er volgt een beslissingswedstrijd in Almkerk. Noordeloos wint met 7-1 en blijft in de eerste klasse.

Er wordt ook gememoreerd hoe NFC 2 de uitwedstrijd tegen Drongelense Boys 1 met 4-3 won en dat in een ontmoeting waarin de groenhemden slechts tien man hadden. In diezelfde competitie werd het jeugdelftal teruggetrokken omdat er te weinig spelers waren. Het genoemde Drongelense Boys is later opgegaan in GDC.

Al eerder berichtten we dat NFC de trainer wegstuurde omdat er geen geld was. In het voorjaar van 1951 wordt er weer een trainer aangesteld en wel de heer Van der Vlies. In het verslag van 1951 worden wat cijfers genoemd. Zo scoorde het tweede elftal in de competitie 54 goals en kreeg er 53 tegen. Gerrit Advokaat nam er achttien van voor zijn rekening. Van die 54 maakte de tegenpartij er één.

In 1953 schrijft secretaris Advokaat een jaarverslag in mineur. Op 1 februari 1953 werd ons land getroffen door de waterramp. Het bestuur besloot om de voor de daaropvolgende zaterdag geplande cabaretavond niet te laten doorgaan. De kosten van het gezelschap moesten wel worden betaald. "De penningmeester mopperde in de eerstvolgende bestuursvergadering dat hij geen geld meer had", zo schrijft de secretaris. Er wordt een bazar gehouden die de stemming van de penningmeester verbetert. Er wordt ook geschreven over het eerste elftal dat de rol van rode lantaarndrager vervult.

De trainer Van der Vlies was blijkbaar al weer weg, want er wordt nu gesproken over het aanvragen van een licentie voor de heer F. Tukker. De KNVB weigert evenwel.

Dolle pret tijdens het Pinkstertournooi van 1953. Er wordt een gecostumeerde wedstrijd tussen het Hoogeind en het Laageind gespeeld, muzikaal omlijst door Volharding.

In de vergadering van 27 november 1953 wordt besloten de maandelijkse contributie met een kwartje te verhogen tot f 1,25 per maand. Tien procent van het bedrag dat in 1985 geldt. En dat zou veel hoger moeten zijn.

Uit het jaarverslag 1953-1954 blijkt dat de vereniging bijna jaarlijks een eigen toneelavond verzorgt.

De consumptieverkoop op het terrein wordt gegund aan de heren A. Bassa en J. Hoeijenbos. De pacht blijkt te bestaan uit het krijten en andere werkzaamheden.

In de ledenvergadering van 15 oktober 1954 bedankt A. Bassa als consul. Van zomeren neemt die functie er bij.

1955-1960.

In 1955 werd afgezien van het befaamde pinkstertoernooi omdat de muziekvereniging Volharding in die periode een groot zang- en muziekconcours hield. Hoe het toen voor Volharding is verlopen weet ik niet, maar als jongetje van bijna veertien jaar heb ik er veel plezier aan beleefd. Ik zie nog de helikopter boven Noordeloos verschijnen met o.a. dokter Brandsma en burgemeester Schakel aan boord. Dat was regelrechte sensatie in ons dorp.

In de zomer van 1955 werd voor de tweede keer een schoolsportdag op ons voetbalveld gehouden.

Een in dat seizoen gehouden grote verloting met 6000 loten (van een kwartje per stuk, denk ik) liep financieel niet zo voordelig af. In het jaarverslag staat vermeld dat er maar liefst zestien bestuursvergaderingen nodig waren om de verloting te regelen. De schrijver van het jaarverslag is erg somber over de inzet van de leden. "Als het zo doorgaat zal de naam van NFC niet lang meer in de krant worden genoemd. Toon uw strijd-lust en uw trouw dan kunnen we de toekomst met vertrouwen tegemoet zien. Op de ledenvergadering van 15 juli 1955 zijn slechts vijftien leden aanwezig", schrijft de notulist met spijt in zijn stem.

Afschuwelijk

(Op het ogenblik waarop ik dit schrijf komen de eerste berichten uit Brussel binnen over de afschuwelijke ramp die zich daar heeft voltrokken voorafgaande aan de wedstrijd Liverpool-Juventus. Dit drama heeft een smet geworpen op onze in wezen prachtige voetbalsport. Zoals successen afstralen op het lagere voetbal zo zal ook dit drama invloed hebben op het oordeel van de mensen over onze sport. Wel te begrijpen maar niet reëel. Duizenden mensen bij honderden clubs doen van dag tot dag hun uiterste best om hun medemensen een mogelijkheid tot recreëren te geven. De verwording van de maatschappij is een algemene zaak; zij is niet iets wat is begonnen bij of uitgevonden door de sport. Wat schiet er over van veertig jaar vrede en vrijheid als redeloze mensen elkaar zo naar het leven staan als in Brussel op die 29-ste mei is gebeurd? We moeten moed vatten en doorgaan om te werken aan de opbouw van de samenleving. Dat werk is er ook in Noordeloos).

Subsidie

Terug naar toen. De vergadering doet de suggestie om, gezien de slechte financiële positie van de vereniging -er was f 91,09 in kas- subsidie te vragen bij de gemeente. Het bestuur nam de suggestie in overweging. Het tweede alftal baart zorgen. Steeds zijn er niet meer dan negen of tien spelers voor. Er wordt besloten om toch nog door te gaan in afwach-

ting van betere tijden.

In de ledenvergadering van 17 mei 1956 wordt toch besloten om het tweede elftal uit de competitie te nemen. Het ledental blijft dalen. In de rondvraag doet het lid P.J. Bassa de suggestie om te bezien of de vereniging een fusie kan aangaan. Er wordt ook besloten om de ledenvergaderingen in het vervolg om beurten in een van de plaatselijke café's te houden.

Op 9 mei en 29 augustus worden er buitengewone ledenvergaderingen gehouden.

We lezen mee wat er door de secretaris is geschreven:

Zwaar bewolkt

"Op de eerste vergadering was de lucht zwaar bewolkt, geen bestuur meer wegens bedanken. NFC dreef als een schip zonder roer rond. Er werd een bestuur gevormd dat bestond uit: M. Trappenburg voorzitter, G. Advokaat secretaris, J. Hoeijenbos penningmeester en als commissarissen P. Kros en M.W. van Dam".

"De tweede vergadering begon heel duister, meer enkele bezoekers van elders brachten licht (wellicht een KNVB-vertegenwoordiging HB), zodat nu de zon weer schijnt over het NFC-bestaan". In 1956 eindigt Noordeloos 1 samen met Aalburg 2 onderaan in de eerste klasse. Er is geen beslissingswedstrijd nodig. Noordeloos had geprotesteerd en de protestcommissie wees het protest toe.

In het verleden was het mogelijk om protest aan te tekenen tegen o.a. scheidsrechterlijke beslissingen. Vond je dat je ten onrechte een strafschoop was onthouden dan zei je dat direkt na de wedstrijd. In dat geval werd de strafschoop nog genomen. Later zou de protestcommissie dan bezien of je gelijk had.

Zo is het een keer voorgekomen dat de scheidsrechter een direkte vrijeschoop op de lijn van het zestien metergebied legde. Noordeloos protesteerde dat er een strafschoop gegeven had moeten worden. En het protest werd terecht gewonnen. Immers de lijn behoort bij het strafschoopgebied. ('t Kan zijn dat dit de inhoud van bovengenoemd protest was. HB)

De verkoop van consumpties op het sportveld wordt gegund aan mej. B. Wallaard, mevrouw Hoeijenbos-Wallaard van thans.

Teken

Op 14 oktober 1959 is er een buitengewone ledenvergadering. Onder andere belegd om de vakante plaatsen in het bestuur aan te vullen. In de notulen staat dat dit de derde keer in drie maanden is dat er een bestuursverkiezing nodig is. De voorzitter memoreert dat het steeds om dezelfde toedracht gaat. De notulist zet er evenwel niet bij wat die toedracht dan wel is. "Dit is een teken aan de wand voor NFC", zegt de voorzitter. Hij hoopt op een prettige vergadering en adviseert een zakelijke aanpak.

Er wordt een lid geroyeerd met vijftien stemmen voor en twee blanco. De twee bestuursleden die aanvankelijk hadden bedankt keren bij acclamatie terug. De notulen vermelden echter geen namen. In zijn slotwoord roept de voorzitter op tot eenheid.

Op 15 maart 1960 weer een bijzondere ledenvergadering.

Diephout fungeert als voorzitter. "Nadat de leden gestaag zijn binnenge-druppeld blijken er uiteindelijk 27 te zijn, onder wie acht jeugdleden.

"Deze vergadering is eigenlijk de tweede binnen een week. De bijeenkomst van 9 maart moest een week worden opgeschoven, omdat er door een samenloop van omstandigheden geen belangstelling was".

De statuten anno 1985 bieden grote voordelen o.a. dat een vergadering, mits tijdig aangekondigd, altijd kan doorgaan. Diephout deelt mee dat Verspuij om persoonlijke redenen als voorzitter is afgetreden.

Al vele jaren neemt de sportvereniging met een wagen deel aan de vijfjaarlijkse optocht. Met deze wagen reden we mee in 1962. Op de wagen zitten pupillen. Alleen Amel Advokaat is te herkennen. De paarden worden vastgehouden door Adriaan Terlouw, wonende aan de Botersloot.

Ook in 1967 is SVN van de partij bij de optocht. 't Is de eerste keer dat de afdeling gymnastiek meedoet. Zeven meisjes 'bevrouwen' de wagen.

Elftal foto van Noordeloos I in 1968: zittend vlnr.: Rudolf den Ouden, Arie de Jong, Huib v.d. Leeden, Gerrit Verheij en Ton Bassa. Staande vlnr.: Aja Bassa, Arie van Oort, Kees Vonk, Jaap Bassa, Bert Kooij en Piet van Dalen.

1969. Het jongste lid aan de bal, Ronnie den Ouden, onder het toezicht van Leo van Schaik.

De vergadering legt het antwoord op het verzoek van het lid, dat in het najaar van 1959 werd geroyeerd in handen van het bestuur. We citeren de notulen: "Nu komt de bestuursverkiezing aan de orde. Wat er nu gebeurt, is in tegenstelling met vele andere vergaderingen hoopvol te noemen. NFC krijgt namelijk een bestuur van zeven man, iets wat anders de tongen altijd in beweging bracht. Met een meerderheid van stemmen zijn Hans Hoffman, Jan de Bruijn en Henk Bovekerk gekozen. Zij nemen het welaan maar onder de voorwaarde dat NFC doordeweek niet te veel moet rekenen op de volledige medewerking in verband met studie en werk. Op de zaterdagmiddagen zijn zij bereid om NFC trouw te volgen".

Pennestreken

De notulen van die maart-vergadering zijn de eerste pennestreken (of hanepoten!) die ik voor NFC op papier heb gezet. "Op zaterdagmiddag bereid om NFC trouw te volgen", staat in die notulen. Ik heb het al eens eerder geschreven: "Die zaterdagmiddagen duurden niet zelden een hele week". Achteraf gezien goed bestede tijd, al heeft "dat kleine cluppie in ons dorp" er wel aan meegewerkt dat ik in mijn (gelukkig nog) jonge leven een andere weg insloeg dan ik aanvankelijk had gedacht. Overigens wel een enerverende.

En later bleek ik voorzitter te zijn. Notulen over een stemming in het bestuur zijn er niet. In eens was het zo! Op papier niet altijd, omdat mijn aantal levensjaren niet boven de 21 reikte. Een schuldbekentenis aan de KNVB afdeling Dordrecht tekenen (we konden tweehonderd gulden lenen en kregen er driehonderd cadeau) mocht ik niet. Dat deed wijlen Dirk Verspuij, die toen had bedankt, als voorzitter. Dat geld was nodig om de grote schuld van het reeds gememoreerde ongeluk af te lossen. In het jaarverslag 1959-1960 wordt herinnerd aan dat ongeluk (Gode zij dank geen persoonlijk leed).

Laatste cent

"We kwamen in moeilijkheden die om een oplossing vroegen. Een oplossing die zal er komen! Door middel van een draaiavond konden we reeds een deel van onze grote schuld aflossen. We houden moed. Zoals de eerste cent er is gekomen zo zal de laatste er ook komen! Op 13 september 1960 wordt besloten de Koninklijke Goedkeuring op de Statuten aan te vragen". Op voorstel van een van de leden wordt besloten de contributie met terugwerkende kracht met f 0,25 per maand te verhogen.

Tot slot draaide ons lid F.J. van Muijlwijk met vakantie in ons midden films over zijn toenmalige tweede vaderland Canada.

Voor die Koninklijke Goedkeuring kregen we f 100,-- van de gemeente om de kosten te betalen.

In de vergadering van 6 april 1961 wordt het toto-vraagstuk besproken. Het bestuur wekt iedereen op er aan mee te werken dat er een zo groot mogelijke deelname is onder eerbiediging van het standpunt van andersdenkenden.

De heer Verspuij stelt voor om een clubblad uit te geven. Het is niet bekend of toen op dat initiatief is ingehaakt. Ik meen dat er af en toe wel eens een blaadje is verschenen. Dat is dan de voorloper geweest van ons clubblad Samen Voorwaarts Noodzakelijk dat aan zijn achttiende jaargang bezig is. Elders in deze jubileum uitgave wordt het ook aangehaald.

Niet onvermeld mag blijven het volgende citaat uit het jaarverslag 1960-1961:

VVAC

"Het ging de vereniging goed, maar als we constateren dat het goed gaat, dan komen er altijd wel weer duistere wolken aandrijven. In het centrum van de Alblasserwaard werd zoals bekend is de vereniging VVAC opgericht, die onze buitenleden in een keer leek over te nemen. Na veel overleggen en een vergadering met betreffende leden konden we tot een bevredigende overeenkomst komen. Een gedeelte van de leden kon per 15 februari 1961 worden overgeschreven en de rest gaat in 1962.

Ook van deze zijde willen wij er nog eens op wijzen dat wij het ontstaan van VVAC niet met afkeer hebben aangezien. Het valt toe te juichen dat in een dergelijk groot gebied gelegenheid wordt geboden om op een verantwoorde wijze de voetbalsport te beoefenen. Wij hopen dat de goede verhoudingen blijven bestaan tussen de leden van NFC en de naar VVAC overgegangene spelers en de spelers die nog zullen gaan: Een gezonde rivaliteit en een goede vriendschap.

Ons bestuur heeft bij de opening van het VVAC-terrein welbewust niets aangeboden, daar het van mening was dat een aantal spelers, de kern van het VVAC-elftal, reeds een geschenk van waarde was".

In het bovenstaande wordt over vriendschap en rivaliteit gesproken. We stellen heden vast dat de vriendschap en die gezonde rivaliteit er zijn. De verhoudingen zijn goed. We kunnen stellen dat wijlen Klaas Heijboer en zijn mede-initiatiefnemers toen veel en vooral goed werk hebben verricht. De appel was voor Noordeloos wel wat zuur, maar de vereniging wist zich te redden en te handhaven. In 1963 zorgde het eerste elftal zelfs voor een kampioenschap.

Bier

En over die vriendschap: De recente geschiedenis: Noordeloos had een riant uitzicht op het kampioenschap. VVAC kon Noordeloos een dienst bewijzen door 's-Gravendeel te verslaan. Spelers van Noordeloos 1 zegden VVAC'ers en krat bier toe als zij van 's-Gravendeel zouden winnen. Noordeloos verknaalde ondertussen zijn kansen. De wedstrijd 's-Gravendeel-VVAC had voor Noordeloos geen betekenis meer. Toch won VVAC. De Noordelozers brachten de krat bier toch aan De Put (en ze hebben er mogelijk zelf ook van mee gedronken)! VVAC viert in oktober 1985 het 25-jarige jubileum. Nu reeds op deze plaats van harte proficiat!

Vliegtuig

De geschiedenis van Noordeloos is nog lang niet ten einde. Al eerder hebben we afgesproken de boeken na vijftien jaar te sluiten. Dat doen we dus nu.

Eerst wil ik nog enkele belangrijke feiten uit onze historie aanhalen: Ik denk aan 1970 de prachtige viering van ons 25-jarige jubileum. Met o. a. een reclamevliegtuig boven veel plaatsen in de Alblasserwaard, de wedstrijden van jong en oud tegen Lekvogels, het optreden van de nu nog bekende The Cats uit Volendam, de opening van ons sportcomplex, de lichtmasten die toen werden aangeboden, de wedstrijd van het streekelftal tegen Unitas, later de wedstrijd Kozakken-Boys-Volendam. Vier jaar eerder de stichting van de afdeling gymnastiek. In 1979 gevolgd door de afdeling zaalsport (volleybal, badminton en tafeltennis). De opening van De Smidse-

In 1970 de allereerste rommelmarkt in Noordeloos, door onze vereniging georganiseerd. De netto-opbrengst was f 1400,-- voor die tijd een kapitaal. De rommel van toen die voor een kleinigheid wegging zou nu een veelvoud hebben opgebracht. De drukte was enorm. Teunis van Drenth (rechts) bemande de boekenstand.

Toeschouwers op de rommelmarkt in 1970 Aart de Jong (links) en Arie Bikker.

Damesvoetbal in 1968. Weliswaar gecostumeerd, maar het begin van onze levendige damestak. Op de foto Gerrie van Vuren, Ria van Oort, Zwarte Piet??? en Aria van Genderen-Vonk. (foto Waltheer).

berg, de uitbreiding van het aantal velden, de bouw van een nieuw deel aan ons clubhuis.

Mensen

Er is veel gedaan in 40 jaar. Het is allemaal werk van mensen. Waar gewerkt wordt worden fouten gemaakt. Ik hoop dat we van onze fouten hebben geleerd. Wat voorbij is, kan niet meer veranderd worden: de geschiedenis staat vast.

Veel mensen in Noordeloos en van buiten het dorp hebben zich ingezet en zetten zich in voor onze Sportvereniging Noordeloos. Het staat vast dat velen bij leven en gezondheid dat zullen blijven doen. Als je dat kunt concluderen ziet de toekomst er waarachtig zonnig uit.

Wetenschap.

Reken maar dat er dezer dagen nogal wat herinneringen worden opgehaald. Er zal weer menig verhaal uit de oude doos worden opgediept. En waarom zou je niet terugkijken als die herinneringen prettig zijn?

"Ik weet nog goed", zei een van de ouderen onlangs. "We gingen naar een uitwedstrijd op een kiepauto. Toen we op de plaats van bestemming waren kiepte de chauffeur, een van de spelers (zijn naam werd er niet bij verteld) de bak ineens achterover. En daar lagen we".

En een ander verhaal: "Noordeloos was ergens wezen voetballen aan de overkant van de Waal (ik meen in Aalst). We waren al in Vuren op de Waaldijk toen een van de spelers ontdekte dat hij zijn horloge had laten liggen. Wij weer met de pont over met z'n allen om het horloge te halen. 't Was al erg laat voor we thuis waren".

Ja, toen ging men op de fiets en speelde uitwedstrijden die pas om zes uur begonnen. Niet zo verwonderlijk overigens want op zaterdagochtend moest er eerst worden gewerkt.

Ik vraag me af wie er vandaag anno 1985 nog terug zou gaan om zijn horloge te halen. Voor een paar gulden koop je er een. Waar komt men eigenlijk nog voor terug?

Clubbestuurders zullen het met mij eens zijn dat er jaarlijks bergen kleding en voorwerpen in de kleedkamers blijven liggen. 't Leger des Heils is er soms goed mee.

Welvaartsmaatschappij 1985, maatschappij met klagers.

Moet je die verhalen horen, moet je die foto's van vroeger zien. Wat een kleding, wat een schoenen. Zeker geen vetpot toen! Ik betwijfel of er toen klagers waren. De industrie vaart wel bij de kledingseisen(-verlangens) van nu. Het ontwerpen van schoenen is een wetenschap geworden. In de kleding verschijnt de ene creatie na de andere, steeds fraaiër. Zie je nog mensen op afgetrapte en versleten sportschoenen? Toch een maatschappij van klagers anno 1985? Slechts voor een deel. Houdt de massa zwijgers de mond, je hoort de klagende sprekers.

Die verhalen uit de oude doos? Ik mag ook al een beetje meepraten. Bijvoorbeeld over de tijd dat ik als grensrechter mocht (of moest?) optreden. 't Was eenvoudig, er was niemand anders. Dus dat 'mocht' werd 'moest'.

"Ja, maar", zei ik, "hoe moet dat?". Voor ik gevraagd had wat buitenspel dan wel moest zijn had ik al een antwoord. Arie Bassa als laatste man in het elftal zei: "Als ik mijn hand opsteek dan is het buitenspel". En zo ging dat.

We leefden toen in een tijd dat scheidsrechters nog het goede in de mens zagen. Zij wisten (dat was kennelijk zo geleerd op de cursus) als de man langs de lijn vlagde dat het inderdaad buitenspel was. 't Was een ideale maatschappij waarin de mensen elkaar onvoorwaardelijk geloofden. Nooit schorsingen, nooit problemen. "Die goeie ouwe tijd?" Of weet u ook beter?

't Is een wetenschap, tegenwoordig. Sportbeoefenen in teamverband is een wetenschap. Taktische en technische tips, analyses, beschouwingen, spionage, misleiding van de tegenstander (dat is eigenlijk een ander woord voor taktiek). En dan de heren coaches en trainers. Wat het volgende betreft elke gelijkensis met wie dan ook berust op louter toeval. 't Zijn geleerde heren. Dikwijls in goed ogende trainingspakken, in kenmerkende regenjassen (wat ruim en wat lang) en als zij praten dan kijken zij bedenkelijk. Hun woorden worden wat zorgelijk uitgesproken, tussen die woorden hoor je zuchten (à la ene Michels), analyserend leggen ze nederlagen niet zelden uit in positieve daden. Er waren namelijk ondanks dit en dankzij dat toch positieve punten.

En vroeg de interviewer aan de trainer: "Hoe vond u de scheidsrechter?". "Ja, kijk, wat zal ik zeggen. Hij was er, maar als hij er zijn moest was hij er niet. Hij zag het wel, maar ik geloof dat hij niet heeft gezien wat hij gezien zou moeten hebben. En als hij keek dan deed hij net of hij het niet zag. Nee, en dan dat kabaal. Hard fluiten en niks doen. Hij trad op als 't niet moest. En als je zei dat hij iets moest doen dan deed hij niks. Heb je gezien dat die speler van de andere partij iets tegen die jongen van ons deed. Die jongen van ons doet nooit wat, maar de scheids deed alsof hij wel wat deed. Ja, als we in de sport zo door moeten wat krijgen we dan, niks. Je probeert de hele week die jongens wat te leren en dan is de wedstrijd er en dan heb je zo'n fluitist".

De interviewer: "Trainer, bedankt voor uw visie".

En 't blijft een leuk spelletje dat voetbal voor 22 jongens of meisjes. Je hebt, als je 't goed beschouwt, niet meer nodig dan een bal, een stuk weiland, wat palen met een lat er op en je kunt spelen. Als we dat voor ogen houden en zuinig zijn op 't geen er om heen is dan kunnen we nog lang voetballen. En speel je geen voetbal dan kun je veel in een grote ruimte omgeven door vier muren en een dak er op. Zolang je de basis hebt kun je je vrije tijd uren achtereen prettig doormaken. En welke normale sport je doet, 't is nog goed voor je lichaam ook. Simpel sporten kun je zonder alle wetenschap die er de laatste tientallen jaren om heen is gegeven.

Henk Bovekerk

De pupillen uit 1969: zittend vlnr. Freek Wallaard, Godeschalk, Govert Slob, Ron den Ouden, Wim v.d. Ham, Arie Kortlever, Wim v.d. Heuvel, Teunis Jakob Slob; Staande: Kees de Jong Gzn, Freek van Daalen, Floor Bos, Arie Slob, Jan Boshoven, Bert v.d. Linden, Van der Ham, Bert Schouten, Ton van Vuren, Kees Vonk. De elftalvaarders zijn Mari Vonk en Leo van Schaik.

De eerste van de dertien molenfietstochten was in 1973. Op de foto drie deelnemers: Arjan de Jong, zijn grootvader Arie Bassa en rechts Arnout Verheij.

Glorieus moment op 11 juli 1970. Het sportcomplex wordt geopend. Gerrit Advokaat hijst de club-vlag. (Foto Waltheer).

Ereleden en leden van verdienste van de sportvereniging Noordeloos.

In de loop der jaren heeft de algemene vergadering van de Sportvereniging Noordeloos het lidmaatschap van verdienste of het ere-lidmaatschap toegekend aan leden die de vereniging grote diensten hebben bewezen.

Het ere-lidmaatschap werd toegekend aan:

A. Wallaard Joh.zn
G. Advokaat
L. van Asperen Lzn
H. Dekker
M. v.d. Hout
J. Vink-Vonk
J. Advokaat-van Baalen
C.H. Bovekerk
C. Schouten-van Dijk
B. Schouten sr
A. Bassa, overleden in 1979
P. Nissler, overleden in 1983

Het lidmaatschap van verdienste werd toegekend aan:

C. Vonk
R. Vrieselaar-Terlouw
J.A.J. v.d. Heuvel
A. van Oort
G. van Oort
Th. Hoffman

Noordeloos heeft een sponsor die trainingspakken aanbiedt. Het is maart 1973. Derde van links de heer Bertus Schouten, die voorzitter Advokaat prachtige trainingspakken ten geschenke gaf. Op de foto zittend vlnr.: Gerrit van Oort, Jan Advokaat, Jaap Bassa, Kees Terlouw, Jan Verspuij, Paul Schalkwijk en Gerrit Verheij. Staande: Arie de Jong, Arie van Oort, Schouten sr., Advokaat, Aco Wallaard, Wijnand Vissers, Kees Vonk en Wim van den Berg.

Prijzuitreiking 1e Toyota-tournooi in 1974. Vlnr.: Arie van Oort, Gerrit Advokaat en Bertus Schouten. Noordeloos werd vierde. De groen-zwartten legden tot nu toe eenmaal beslag op de eerste plaats. Dat was in 1976, waardoor Maasdam voor de derde achtereenvolgende bekerzege werd afgehouden.

11 juli 1970 Unitas-Streekelftal. Kees de Jong trapt af, Ton van den Heuvel fluit (Foto Waltheer).

SVN-lied.

Ja wij zijn de boys (tegenwoordig ook de girls) van Noor'loos
van de schone voetbalsport
En wij strijden voor ons dorpje
dat het door ons roemrijk wordt

refrein:
SVN, SVN
speel 1-0 en 't is oké

't Staalt je botten en je spieren
't Maakt je body ijzersterk
Wij zijn gezond in hart en nieren
We trainen veel en dat is 't werk

Ieder zal van ons gewagen
Ieder sta van ons verstomd
Alle mensen zullen vragen
vanwaar dit mooie elftal komt

Al zijn we'n keer verslagen
zijn wij sportief en treuren niet
Wij zeggen 'Voorwaarts nooit versagen
en zingen luid ons eigen lied

En wat er ooit ook mag gebeuren
wij blijven trouw aan groen-wit-zwart
Want wij dragen deze kleuren
als SVN'er in ons hart

(op de wijs van: Door de bossen, door de heide)

Junioren 1960: Kampioenselftal in het jaar 1960 met leider de heer A. de Bont. Zittend vlnr.: Piet v.d. Leeden, Arie van Oort, Arie van Mulwijk, Eim de Groot en Marius Schakel. Staande: De scheidsrechter, Arie de Jong, Aart Trappenburg, Jan van Dam, D. de Bont, Peter van Oort, Sjaak Waldaard, Kees Vonk en Sjaak van Mourik.

Eén van de oudste foto's uit het bestaan van NFC, genomen tijdens het Pinkstertournooi in 1946. Op de foto Piet Kros in voetbaltenue met zijn vrouw Lena. 't Kleine ding van toen is Ans v.d. Dool, al weer vele jaren Ans Maasland-v.d. Dool, de moeder van o.a. Gert Maasland.

De Smidseberg, de gemeentelijke sportzaal die in januari 1979 werd geopend. Dankzij de komst van dat gebouw heeft onze vereniging zich kunnen ontplooiën. De afdeling gymnastiek moest het dertien jaar doen met het zaaltje van het dorpshuis. Het lukte maar het was heel wat anders dan de zaal in de Smidseberg.

De afdeling zaalsport met o.a. volleybal en tafeltennis kon van start gaan, waardoor de mogelijkheden in Noordeloos om sport te beoefenen aanzienlijk zijn toegenomen.

Alles in één vereniging, een groot voordeel in een kleine gemeenschap.

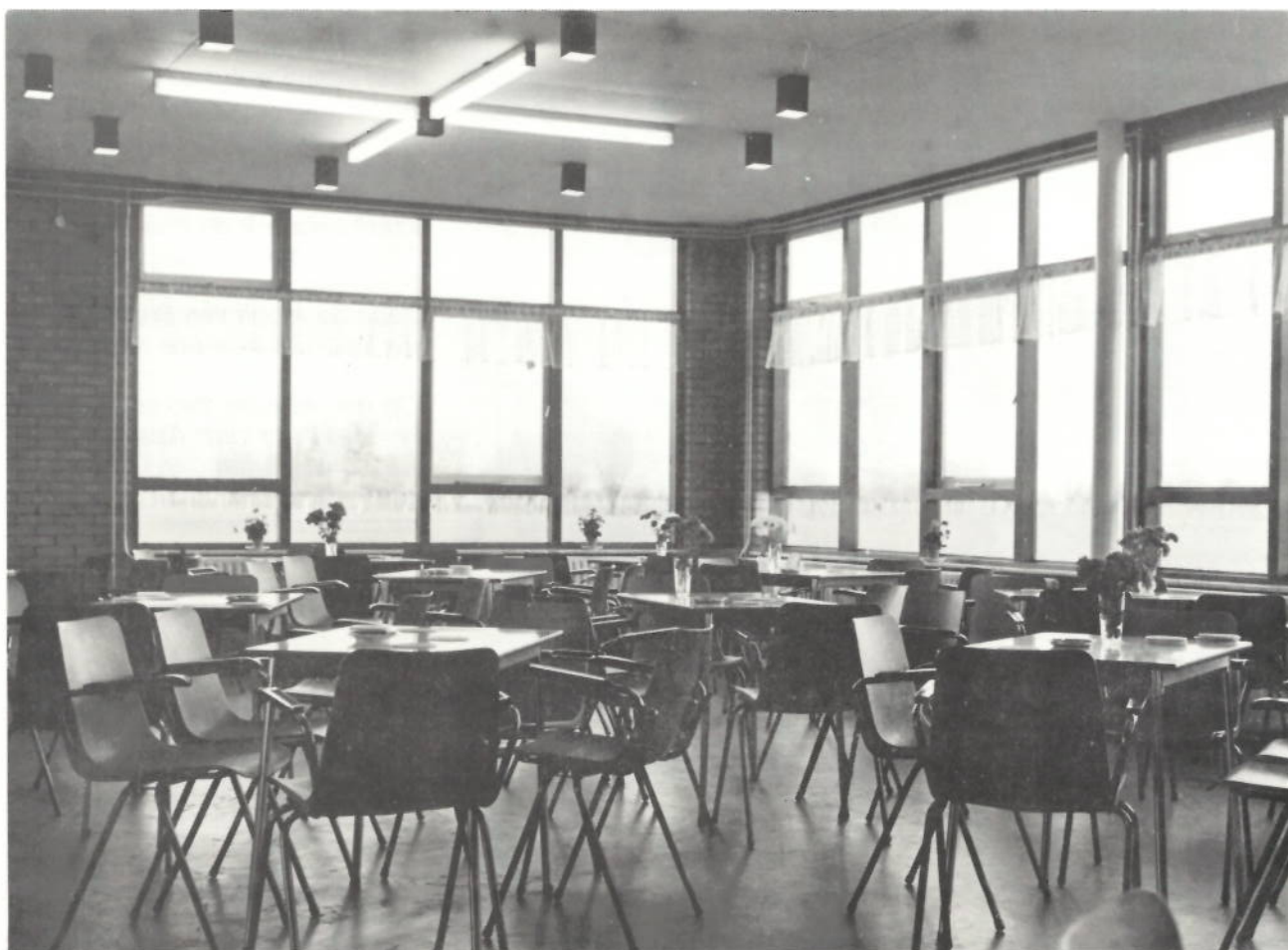
Uit het vele fotomateriaal uit het archief van de vereniging hebben we slechts een greep gedaan. Vooral van de laatste 25 jaar is een grote verscheidenheid aanwezig. Wie weet kan er bij het vijftig jarig bestaan een fotoboek worden gemaakt.

Tenslotte.

Wensen en mogelijkheden stemmen vaak niet met elkaar overeen. Zo ook bij het maken van dit geschrift ter gelegenheid van het veertigjarige bestaan. Er is voldoende stof voor handen om er een redelijk dik boekwerk van te maken. De financiële middelen ontbreken echter. Daarom op deze plaats des te meer dank aan hen die met het kopen van advertentieruimte ons in staat gesteld hebben dit drukwerkje uit te geven.

Dank aan degenen, die hebben geschreven. Dank ook aan onze technische mensen die ons zeer behulpzaam zijn geweest. De titel van ons clubblad zegt het zo treffend: Samen Voorwaarts Noodzakelijk (SVN). Ook bij het maken van dit blad is gebleken dat we "samen" tot veel in staat zijn.

Het bestuur

**ALS IK LATER GROOT BEN
WORD IK
SCHEIDSRECHTER!**

**Het jongetje van de
achterpagina.**

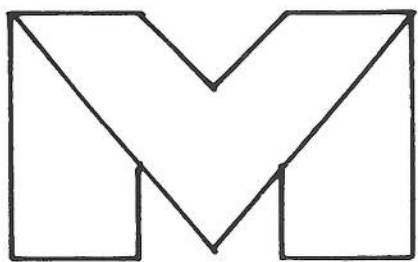
Een groot deel van de voetbal-familie van de KNVB afdeling Dordrecht kent het jongetje dat gezeten op een bal zo bedenkelijk zit te kijken. 'Als ik later groot ben, word ik scheidsrechter', denkt hij voor zich uit.

Dat jongetje is inmiddels groot, zoals blijkt op de bijgaande foto. René den Ouden is twintig. Scheidsrechter is hij niet, maar wel speler van Noordeloos. Dikswijls een rots in de branding.

De foto van het jongetje en de foto van de andere jongetjes werd in 1971 genomen.

Paul Schalkwijk had illustraties nodig voor de sportkrant van het Nieuwsblad voor Gorinchem. De samensteller van dit jubileumblaadje hanteerde bij die krant toen ook de fotocamera. Vandaar dat vanzelfsprekend Noordeloos werd ingeschakeld. Toon de Jongh van Sportzaak de Jongh leende ons de kleding.

Op de onderste foto staan (als ik het wel heb) vlnr: Arie Kortlever, Arie Buizer, Ron den Ouden, Henk de Bruijn, Réne den Ouden en Hans v.d. Heuvel.

Aannemingsbedrijf
**VAN
MUILWIJK B.V.**

Nieuwbouw / Verbouw / Betonwerken
Machinale houtbewerking

NOORDELOOS	- Tel. 01838-1251
GOUDRIAAN	- Tel. 01838-1587
BRANDWIJK	- Tel. 01844-1494

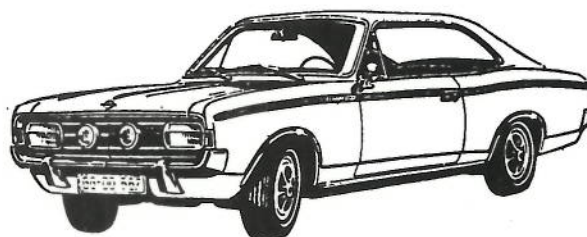
Concurrerende prijzen

Deelnemer zegelactie voor baddoeken etc.

SHELL Zelftank «Noordeloos»

Expl. H. v.d. Wal, Provincialeweg Noordeloos - Tel. 01838-1270

**Ruime sortering auto accessoires
muziekcassettes, miniatuurauto's etc.**

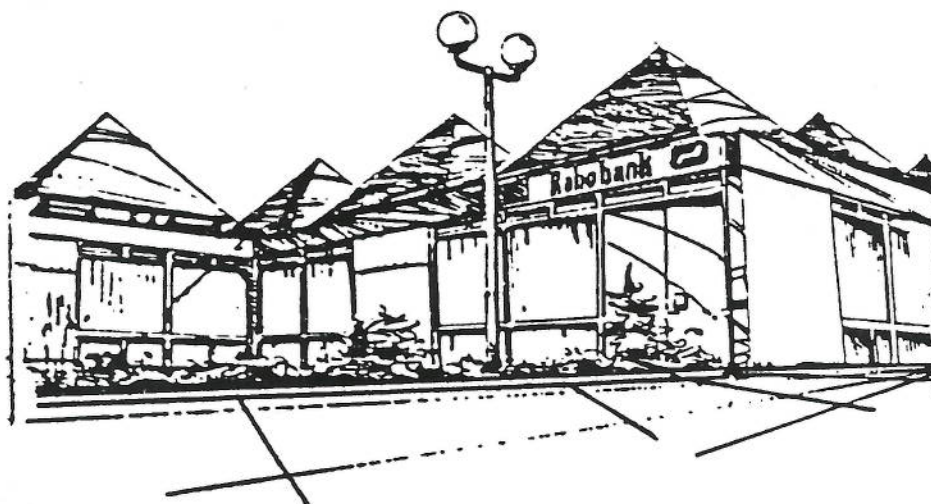

Geopend: maandag t/m zaterdag van 06.00 tot 22.00 uur
Zondag 8.00 tot 20.00 uur

Rabobank HOORNAAR

geld en goede raad

Kantoor Hoornaar - tel. 01838-2244
Kantoor Noordeloos - tel. 01838-1708

**Tot uw dienst
met alles waar u maar ooit
'n bank voor nodig hebt.**

Zitting:
GOUDRIAAN
De Multistee
Dinsdag
14.00-16.00 uur
Donderdag
14.00-16.00 uur

Zitting:
HOOGBLOKLAND
De Hoeksteen
Dinsdag
11.00-12.00 uur
Vrijdag
14.00-16.00 uur